

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 102 E

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

54 tomas

2011 m. balandžio 2 d.

Pranešimo Nr.

Turinys

Puslapis

III Parengiamieji aktai

TARYBA

2011/C 102 E/01

Per pirmąjį svarstymą priimta Tarybos pozicija (ES) Nr. 7/2011 siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuria panaikinami Direktyvos 87/250/EEB, 90/496/EEB, 1999/10/EB, 2000/13/EB, 2002/67/EB, 2008/5/EB ir Reglamentas (EB) Nr. 608/2004 Tarybos priimta 2011 m. vasario 21 d.⁽¹⁾

1

LT

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

III

(Parengiamieji aktai)

TARYBA

PER PIRMAJĄ SVARSTYMĄ PRIIMTA TARYBOS POZICIJA (ES) Nr. 7/2011

siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuria panaikinami Direktyvos 87/250/EEB, 90/496/EEB, 1999/10/EB, 2000/13/EB, 2002/67/EB, 2008/5/EB ir Reglamentas (EB) Nr. 608/2004

Tarybos priimta 2011 m. vasario 21 d.

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/C 102 E/01)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) 169 straipsnyje nustatyta, kad Sąjunga padeda užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą pagal šios sutarties 114 straipsnį patvirtinamomis priemonėmis.
- (2) Laisvas saugių ir sveikų maisto produktų judėjimas yra esminis vidaus rinkos aspektas, turintis didelę reikšmę gyventojų sveikatai ir gerovei bei jų socialiniams bei ekonominiams interesams.
- (3) Siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų sveikatos apsaugą ir garantuoti jų teisę gauti informaciją, turėtų būti užtikrinta, kad vartotojai būtų tinkamai informuojami apie jų vartojamus maisto produktus. Vartotojų pasirinkimui, *inter alia*, įtakos gali turėti sveikatos, ekonominiai, aplinkos, socialiniai ir etiniai aspektai.

- (4) Remiantis 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 178/2002, nustatančiu maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiu Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiu su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽³⁾, bendrasis maisto produktus reglamentuojančių teisės aktų principas – sudaryti sąlygas vartotojams rinktis turint pakankamai informacijos jų vartojamą maistą ir užkirsti kelią veiksams, kurie galėtų klaidinti vartotoją.

- (5) 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ⁽⁴⁾ reglamentuojami tam tikri informacijos teikimo vartotojams aspektai, konkrečiai siekiant užkirsti kelią klaidinantiems veiksams ir informacijos nepateikimui. Bendruosius principus dėl nesąžiningos komercinės veiklos turėtų papildyti specialios taisyklės dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams.

- (6) Visiems maisto produktams taikomos Sąjungos maisto produktų ženklinimo taisyklės nustatytos 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo ⁽⁵⁾. Dauguma šios direktyvos nuostatų buvo nustatyta 1978 m., todėl jas reikėtų atnaujinti.

- (7) 1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvoje 90/496/EEB dėl maisto produktų maistingumo ženklinimo ⁽⁶⁾ nustatytos informacijos apie maistingumą turinio ir pateikimo ant fasuotų maisto produktų taisyklės. Pagal tas

⁽¹⁾ OL C 77, 2009 3 31, p. 81.

⁽²⁾ 2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. vasario 21 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą. ... m. ... d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir ... m. ... d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 149, 2005 6 11, p. 22.

⁽⁵⁾ OL L 109, 2000 5 6, p. 29.

⁽⁶⁾ OL L 276, 1990 10 6, p. 40.

taisyklės informacijos apie maistingumą teikti neprivaloma, išskyrus tuos atvejus, kai pateikiamas teiginys apie maisto produkto maistingumą. Dauguma šios direktyvos nuostatų nustatyta buvo 1990 m., todėl jas reikėtų atnaujinti.

- (8) Bendruosius ženklinimo reikalavimus papildė kelios nuostatos, taikomos visiems maisto produktams tam tikromis aplinkybėmis arba tam tikroms maisto produktų kategorijoms. Be to, yra nustatyta daug specialių konkrečioms maisto produktams taikomų taisyklių.
- (9) Nors pradiniai tikslai ir pagrindinės šiuo metu galiojančių teisės aktų ženklinimo srityje nuostatos tebegalioja, šiuos teisės aktus reikia supaprastinti siekiant užtikrinti, kad suinteresuotiesiems subjektams būtų lengviau jų laikytis ir kad jie būtų jiems aiškesni, bei atnaujinti siekiant atsižvelgti į naujus pokyčius informacijos apie maistą srityje.
- (10) Visuomenę domina mitybos ir sveikatos ryšio bei individualius poreikius atitinkančių maisto produktų pasirinkimo klausimai. 2007 m. gegužės 30 d. Komisijos Baltojoje knygoje dėl Europos strategijos su mityba, atsvariu ir nutukimu susijusioms sveikatos problemoms spręsti (Komisijos Baltoji knyga) pažymėta, kad ženklinimas nurodant maistinę vertę – svarbi priemonė siekiant informuoti vartotojus apie maisto produktų sudėtį ir padėti jiems rinktis turint pakankamai informacijos. 2007 m. kovo 13 d. Komisijos komunikate „2007–2013 m. ES vartotojų politikos strategija. Vartotojų teisių stiprinimas, gerovės didinimas ir veiksminga jų apsauga“ pabrėžiama, kad tiek veiksmingos konkurencijos, tiek vartotojų gerovės požiūriu labai svarbu, kad vartotojams būtų sudarytos sąlygos rinktis turint pakankamai informacijos. Pagrindinių mitybos principų žinojimas ir tinkama informacija apie maisto produktų maistingumą labai padėtų vartotojui rinktis maisto produktus turint pakankamai informacijos.
- (11) Siekiant padidinti teisinį tikrumą ir užtikrinti, kad teisės aktai būtų vykdomi racionaliai bei nuosekliai, tikslinga panaikinti Direktyvas 90/496/EEB bei 2000/13/EB ir pakeisti jas vienu reglamentu, kuris užtikrintų tikrumą tiek vartotojams, tiek pramonei, bei sumažintų administracinę naštą.
- (12) Siekiant aiškumo, tikslinga panaikinti ir įtraukti į šį reglamentą kitus horizontaliuosius teisės aktus, būtent 1987 m. balandžio 15 d. Komisijos direktyvą 87/250/EEB dėl alkoholio koncentracijos tūrio procentais nurodymo ženklinant galutiniam vartotojui parduoti skirtus alkoholinius gėrimus⁽¹⁾, 1999 m. kovo 8 d. Komisijos direktyvą 1999/10/EB, nustatančią nuo Tarybos direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio leidžiančias

nukrypti nuostatas dėl maisto produktų ženklinimo etiketėmis⁽²⁾, 2002 m. liepos 18 d. Komisijos direktyvą 2002/67/EB dėl maisto produktų, turinčių chinino ir kofeino, ženklinimo⁽³⁾, 2004 m. kovo 31 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 608/2004 dėl maisto produktų ir maisto ingredientų, į kuriuos įdėta fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių ir (arba) fitostanolio esterių, ženklinimo⁽⁴⁾ ir 2008 m. sausio 30 d. Komisijos direktyvą 2008/5/EB dėl privalomos informacijos, nenurodytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB, nurodymo ženklinant tam tikrus maisto produktus⁽⁵⁾.

- (13) Siekiant sukurti aiškią informaciją apie maistą reglamentuojančių Sąjungos ir nacionalinių priemonių sistemą bei bendrą pagrindą, būtina nustatyti bendras terminų apibrėžtis, principus, reikalavimus ir procedūras.
- (14) Kad būtų laikomasi visapusiško ir besivystančio požiūrio į vartotojams teikiamą informaciją apie jų vartojamą maistą, reikėtų iš esmės apibrėžti informaciją apie maistą reglamentuojančius teisės aktus, apimančius bendrąsias ir specialiąsias taisykles, ir iš esmės apibrėžti informaciją apie maistą, apimančią informaciją, teikiamą ne tik etiketėje, bet ir kitomis priemonėmis.
- (15) Sąjungos taisyklės turėtų būti taikomos tik toms įmonėms, kurių pobūdis yra toks, jog galima daryti prielaidą apie tam tikrą jų veiklos tęstinumą ir tam tikrą jų organizavimo lygį. Į šio reglamento taikymo sritį neturėtų patekti tokia veikla, kaip antai atsitiktinėmis progomis privačių asmenų atliekamas maisto tvarkymas, tiekimas ir pardavimas per renginius, pvz., labdaros renginius ar vietos bendruomenės šventes ir susitikimus.
- (16) Informaciją apie maistą reglamentuojantys teisės aktai turėtų būti pakankamai lankstūs, kad būtų galima atsižvelgti į naujus vartotojų keliamus informavimo reikalavimus bei užtikrinti vidaus rinkos apsaugos ir skirtingo vartotojų suvokimo valstybėse narėse pusiausvyrą.
- (17) Reikalavimas teikti privalomą informaciją apie maistą turėtų būti nustatomas visų pirma tam, kad vartotojai galėtų atpažinti maisto produktus bei tinkamai juos vartoti ir rinktis jų individualius mitybos poreikius atitinkančius maisto produktus. Šiuo tikslu maisto verslo operatoriai turėtų sudaryti palankesnes sąlygas tam, kad regos sutrikimų turintys asmenys galėtų susipažinti su ta informacija.
- (18) Kad informaciją apie maistą reglamentuojantys teisės aktai atitiktų kintančius vartotojų informacijos poreikius, svarstant, ar reikalinga privaloma informacija apie

⁽²⁾ OL L 69, 1999 3 16, p. 22.

⁽³⁾ OL L 191, 2002 7 19, p. 20.

⁽⁴⁾ OL L 97, 2004 4 1, p. 44.

⁽⁵⁾ OL L 27, 2008 1 31, p. 12.

⁽¹⁾ OL L 113, 1987 4 30, p. 57.

maistą, taip pat reikėtų atsižvelgti į pareikštą daugumos vartotojų pageidavimą, kad tam tikra informacija būtų atskleidžiama.

- (19) Vis dėlto naujus privalomos informacijos apie maistą teikimo reikalavimus reikėtų nustatyti tik tiek, kai tai yra būtina, vadovaujantis subsidarumo, proporcingumo ir tvarumo principais.
- (20) Informaciją apie maistą reglamentuojantys teisės aktai turėtų drausti naudoti informaciją, kuri klaidintų vartotojus, ypač dėl maisto produkto ypatybių, poveikio ar savybių, arba priskirtų maisto produktams vaistines savybes. Kad šis draudimas būtų veiksmingas, jį reikėtų taikyti ir maisto produktų reklamai bei pateikimui.
- (21) Siekiant išvengti taisyklių, susijusių su maisto verslo operatorių atsakomybe informacijos apie maistą srityje, išsidėstymo skirtinguose teisės aktuose, tikslinga patikslinti maisto verslo operatoriams šioje srityje tenkančią atsakomybę. Tas patikslinimas turėtų atitikti Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnyje nurodytas vartotojo pareigas.
- (22) Turėtų būti parengtas visos privalomos informacijos, kuri iš esmės turėtų būti teikiama kartu su visais galutiniam vartotojui ir viešojo maitinimo įstaigoms skirtais maisto produktais, sąrašas. Tame sąraše reikėtų nurodyti informaciją, kurią jau reikia teikti pagal esamus teisės aktus, nes laikoma, kad ji priklauso vertingam *acquis* vartotojams teikiamos informacijos atžvilgiu.
- (23) Siekiant atsižvelgti į informacijos apie maistą srities pokyčius ir raidą, turėtų būti numatyta įgalinti Komisiją sudaryti galimybę pateikti tam tikrus duomenis kitais būdais. Konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais turėtų sudaryti palankesnes sąlygas laiku ir tikslingai keisti informacijos apie maistą teikimo reikalavimus.
- (24) Maisto produktų gamyboje naudojamos ir produktuose išliekančios tam tikros sudedamosios dalys, kitos medžiagos arba produktai (pvz., pagalbinės perdirbimo medžiagos) sukelia vartotojų alergijas arba netoleravimą, o kai kurios alergijos arba netoleravimas yra pavojingi atitinkamų asmenų sveikatai. Svarbu, kad būtų suteikta informacija apie tai, ar maisto produkto sudėtyje yra maisto priedų, pagalbinių perdirbimo medžiagų ir kitų medžiagų arba produktų, galinčių sukelti alergiją arba netoleravimą, kad maistui alergiški ar jo netoleruojantys vartotojai galėtų rinktis saugius maisto produktus turėdami pakankamai informacijos.
- (25) Maisto produktų etiketės turėtų būti aiškos ir suprantamos, kad vartotojai galėtų rinktis maisto produktus ir mitybą turėdami daugiau informacijos. Atlikus tyrimus nustatyta, kad įskaitomumas turi didelę reikšmę siekiant padidinti galimybę, kad ženklinimo informacija darytų

poveikį ją skaitantiems asmenims, ir kad mažas šriftas yra viena iš pagrindinių vartotojų nepasitenkinimo maisto produktų etiketėmis priežasčių. Vis dėlto turėtų būti nustatytas visapusiškas požiūris siekiant atsižvelgti į visus su įskaitomumu susijusius aspektus.

- (26) Siekiant užtikrinti informacijos apie maistą teikimą, reikia atsižvelgti į visus maisto produktų tiekimo vartotojams būdus, įskaitant maisto produktų pardavimą nuotoliniomis ryšio priemonėmis. Akivaizdu, kad maisto produktus parduodant nuotolinės prekybos būdu turėtų būti laikomasi tokių pačių informavimo reikalavimų, kaip ir parduodant maisto produktus parduotuvėse, tačiau būtina patikslinti, kad tokiais atvejais privaloma informacija apie maistą turėtų būti prieinama ir prieš pasibaigiant pirkimo procesui.
- (27) Kad vartotojams būtų pateikta informacija apie maistą, reikalinga rinktis maisto produktus turint pakankamai informacijos, taip pat turėtų būti teikiama informacija apie maišytų alkoholinių gėrimų sudedamąsias dalis.
- (28) Be to, svarbu vartotojams teikti informaciją ir apie kitus alkoholinius gėrimus. Jau galioja specialiosios Sąjungos vyno ženklinimo taisyklės. 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1234/2007, nustatančiu bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾, nustatytos taisyklės, kuriomis užtikrinama, kad vartotojai būtų apsaugoti bei tinkamai informuojami. Todėl tikslinga šiame etape netaikyti reikalavimo, kad būtų išvardijamos vyno sudedamosios dalys ir pateikiama maistingumo deklaracija. Panašiai vartotojų apsauga tam tikrų alkoholinių gėrimų atžvilgiu užtikrinama 1991 m. birželio 10 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1601/91, nustatančiu bendrąsias aromatintų vynų, aromatintų vyno gėrimų ir aromatintų vyno kokteilių apibrėžimo, aprašymo ir pateikimo taisykles ⁽²⁾, ir 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos ⁽³⁾. Todėl šis reikalavimas neturėtų būti taikomas ir gėrimams, kuriems taikomi tie du reglamentai.
- (29) Tas pačias sąlygas reikia taikyti gėrimams, prilyginamiems vynui, aromatintiems vynams, aromatintiems vyno gėrimams, aromatintiems vyno kokteiliams ir spiritiniams gėrimams, ir užtikrinti, kad tiems gėrimams būtų taikomi tokie patys informaciją apie maistą reglamentuojantys teisės aktai. Todėl reikalavimas nurodyti sudedamąsias dalis ir pateikti maistingumo deklaraciją taip pat neturėtų būti taikomas gėrimams, kurių alkoholio koncentracija pagal tūrį didesnė nei 1,2 % ir kurie gauti fermentuojant vaisius ar daržoves, midui ir visų rūšių alui.

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 149, 1991 6 14, p. 1.

⁽³⁾ OL L 39, 2008 2 13, p. 16.

- (30) Vis dėlto per penkerius metus po šio reglamento įsigaliojimo Komisija turėtų parengti ataskaitą, nurodymą, ar tam tikrų kategorijų gėrimams neturėtų būti taikomas reikalavimas, visų pirma reikalavimas pateikti informaciją apie energinę vertę, ir galimą reikalavimo netaikymą pagrindžiančias priežastis, atsižvelgiant į tai, kad reikia užtikrinti darną su kitų susijusių sričių Sąjungos politika. Komisija prirėkęs gali siūlyti specialius reikalavimus pagal šį reglamentą.
- (31) Maisto produkto kilmės šalies arba kilmės vietos nuoroda turėtų būti teikiama tuo atveju, kai nesant tokios nuorodos vartotojai galėtų būti klaidinami dėl tokio produkto tikrosios kilmės šalies ar kilmės vietos. Visais atvejais kilmės šalies ar kilmės vietos nuoroda turėtų būti pateikta taip, kad vartotojas nebūtų suklaidintas, ir remiantis aiškiai apibrėžtais kriterijais, užtikrinančiais vienodas sąlygas pramonei bei padedančiais vartotojams geriau suprasti su maisto produkto kilmės šalimi ar kilmės vieta susijusią informaciją. Tokie kriterijai neturėtų būti taikomi su maisto verslo operatoriaus pavadinimu ar adresu susijusiems duomenims.
- (32) Kai kuriais atvejais maisto verslo operatoriai, norėdami atkreipti vartotojų dėmesį į jų maisto produkto privalumus, gali pageidauti savanoriškai nurodyti maisto produkto kilmės vietą. Tokios nuorodos taip pat turėtų atitikti suderintus kriterijus.
- (33) Po galvijų spongiforminės encefalopatijos protrūkio šiuo metu Sąjungoje kilmės nuorodą privaloma pateikti jautienai bei jos produktams ⁽¹⁾, ir dėl to atsirado vartotojų lūkesčiai. Komisijos poveikio įvertinime patvirtinta, kad mėsos kilmė yra vienas labiausiai vartotojams rūpimų klausimų. Sąjungoje plačiai vartojama ir kita mėsa, pavyzdžiui, kiauliena, avišiena, ožkiena ir paukštiena. Todėl tikslinga nustatyti, kad būtų privaloma nurodyti tų produktų kilmę. Galėtų būti nustatyti skirtingi specialūs kilmės reikalavimai pagal mėsos rūšį atsižvelgiant į gyvūnų rūšies ypatybes. Tikslinga įgyvendinimo taisyklėse nustatyti skirtingus privalomus reikalavimus pagal mėsos rūšį, atsižvelgiant į proporcingumo principą ir maisto verslo operatoriams bei vykdomą užtikrinančioms institucijoms tenkančią našta.
- (34) Privalomos kilmės nuostatos buvo parengtos remiantis vertikaliuoju požiūriu, pavyzdžiui, dėl medaus ⁽²⁾, vaisių ir daržovių ⁽³⁾, žuvies ⁽⁴⁾, jautienos bei jos produktų ⁽⁵⁾ ir alyvuogių aliejaus ⁽⁶⁾. Reikia išnagrinėti galimybę privalomą kilmės ženklinimą taikyti ir kitiems maisto produktams. Todėl tikslinga prašyti Komisijos parengti ataskaitas dėl šių maisto produktų: kitų nei jautienos, kiaulienos, avišienos, ožkienos ir paukštienos mėsos rūšių; pieno; pieno, kuris naudojamas kaip pieno gaminių sudedamoji dalis; mėsos, kuri naudojama kaip sudedamoji dalis; neperdirbtų maisto produktų; produktų, sudarytų iš vienos sudedamosios dalies; ir sudedamųjų dalių, sudarančių daugiau nei 50 % maisto produkto. Kadangi pienas yra vienas iš produktų, kurių kilmės nuoroda yra ypač svarbi, Komisija turėtų kuo greičiau pateikti ataskaitą dėl šio produkto. Remdamasi tokių ataskaitų išvadomis, Komisija gali pateikti pasiūlymų iš dalies keisti atitinkamas Sąjungos nuostatas ar gali imtis naujų iniciatyvų, prirėkęs, skirtų tam tikriems sektoriams.
- (35) Sąjungos nelengvatinės kilmės taisyklės nustatytos 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92, nustatančiame Bendrijos muitinės kodeksą ⁽⁷⁾, o šio reglamento įgyvendinimo nuostatos – 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančiame Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas ⁽⁸⁾. Nustatant maisto produktų kilmės šalį bus remiamasi tomis taisyklėmis, kurios gerai žinomos maisto verslo operatoriams bei administracijoms; dėl to turėtų būti paprasčiau jas įgyvendinti.
- (36) Maisto produkto maistingumo deklaracija yra susijusi su informacija apie maisto produktų energinę vertę ir tam tikras jų sudėtyje esančias maistines medžiagas. Privalomai teikiant informaciją apie maistingumą turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos veiklai, vykdomai visuomenės švietimo mitybos klausimais srityje, ir padedama rinktis maisto produktus turint pakankamai informacijos.
- (37) Komisijos Baltojoje knygoje pabrėžiami tam tikri visuomenės sveikatai svarbūs mitybos elementai, pavyzdžiui, sotieji riebalai, cukrus ar natris. Todėl tikslinga reikalavimuose teikti privalomą informaciją apie maistingumą į juos atsižvelgti.

⁽³⁾ 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1580/2007, nustatantis Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisyklės (OL L 350, 2007 12 31, p. 1).

⁽⁴⁾ 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo (OL L 17, 2000 1 21, p. 22).

⁽⁵⁾ Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000.

⁽⁶⁾ 2002 m. birželio 13 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1019/2002 dėl prekių alyvuogių aliejumi standartų (OL L 155, 2002 6 14, p. 27).

⁽⁷⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

⁽⁸⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

⁽¹⁾ 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklinimą (OL L 204, 2000 8 11, p. 1).

⁽²⁾ 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/110/EB dėl medaus (OL L 10, 2002 1 12, p. 47).

- (38) Kadangi vienas šio reglamento tikslų yra sudaryti sąlygas galutiniam vartotojui rinktis turint pakankamai informacijos, šiuo atžvilgiu svarbu užtikrinti, kad galutinis vartotojas lengvai suprastų ženklinant pateiktą informaciją. Todėl tikslinga ženklinant vietoj atitinkamo termino „natris“ vartoti terminą „druska“.
- (39) Apskritai vartotojai nežino, kokį poveikį alkoholiniai gėrimai gali daryti jų bendrai mitybai. Todėl tikslinga užtikrinti, kad būtų teikiama informacija apie maistinių medžiagų kiekį visų pirma maišytuose alkoholiniuose gėrimuose.
- (40) Siekiant, kad Sąjungos teisė būtų nuosekli ir suderinta, maisto produktų etiketėse savanoriškai pateikiant teiginius apie maistingumą arba apie sveikatingumą reikėtų laikytis 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą⁽¹⁾.
- (41) Kad būtų išvengta nereikalingos naštos pramonei, tam tikrų kategorijų maisto produktams, kurie yra neperdirbti arba kurių atveju informacija apie maistingumą nėra vartotojų pasirinkimą lemiantis veiksnys, nereikėtų taikyti reikalavimo pateikti privalomą maistingumo deklaraciją, jeigu pareiga teikti tokią informaciją nėra numatyta kitose Sąjungos taisyklėse.
- (42) Kad pateikiama informacija apie maistingumą būtų patraukli vidutiniam vartotojui ir atitiktų savo informavimo paskirtį, ji turėtų būti paprasta ir lengvai suprantama, atsižvelgiant į esamą žinių apie mitybą lygį. Jei dalis informacijos apie maistingumą būtų pateikiama pakuotės priekinėje pusėje, o dalis – užpakalinėje pusėje, vartotojams tai galėtų būti painu. Todėl maistingumo deklaracija turėtų būti tame pačiame regėjimo lauke. Be to, pasirinktinai tam tikra informacija gali būti kartojama, pavyzdžiui, pakuotės priekinėje pusėje. Jei būtų galima laisvai pasirinkti, kurią informaciją galima pakartoti, vartotojams tai galėtų būti painu. Todėl būtina aiškiai nurodyti, kuri informacija gali būti pakartojama, kad vartotojai, pirkdami maisto produktus, galėtų lengvai pamatyti svarbiausią informaciją apie maistingumą.
- (43) Siekiant paskatinti maisto verslo operatorius savanoriškai teikti maistingumo deklaracijoje pateikiamą informaciją apie tokius maisto produktus, kaip antai alkoholiniai gėrimai ir nefasuoti maisto produktai, kuriems gali būti netaikomas reikalavimas teikti maistingumo deklaraciją, turėtų būti suteikta galimybė nurodyti tik tam tikrus teiginio apie maistingumą elementus. Tačiau tikslinga aiškiai nustatyti informaciją, kuri gali būti teikiama savanoriškai, kad vartotojo neklaidintų maisto verslo operatoriaus laisvai pasirinkta informacija.
- (44) Kai kuriose valstybėse narėse ir maisto sektoriaus organizacijose yra naujų pokyčių, kai maistingumo deklaracija išreiškiama ne nurodant maistines vertes 100 g, 100 ml ar vienai porcijai arba pateikiamas naudojant grafines formas ar simbolius. Tokios papildomos išraiškos ir pateikimo formos gali padėti vartotojams geriau suprasti maistingumo deklaraciją. Vis dėlto nėra pakankamai visos Sąjungos duomenų apie tai, kaip vidutinis vartotojas supranta alternatyvias informacijos išraiškos ir pateikimo formas ir jomis naudojasi. Todėl tikslinga leisti, kad būtų plėtojamos įvairios išraiškos ir pateikimo formos remiantis šiame reglamente nustatytais kriterijais, ir paprašyti Komisijos parengti ataskaitą dėl tų išraiškos ir pateikimo formų naudojimo, jų poveikio vidaus rinkai ir tikslingumo toliau derinti tas išraiškos ir pateikimo formas.
- (45) Siekiant padėti Komisijai parengti šią ataskaitą, valstybės narės turėtų pateikti Komisijai atitinkamos informacijos apie papildomų maistingumo deklaracijos išraiškos ir pateikimo formų naudojimą jų teritorijoje esančioje rinkoje. Todėl valstybės narės turėtų turėti teisę prašyti maisto verslo operatorių, pateikiančių į jų teritorijoje esančią rinką maisto produktus su papildomomis išraiškos ar pateikimo formomis, pranešti nacionalinėms institucijoms apie tokių papildomų formų naudojimą ir atitinkamai pagrįsti, kad įvykdyti šiame reglamente nustatyti reikalavimai.
- (46) Pageidautina, kad būtų užtikrintas tam tikro lygio nuoseklumas plėtojant papildomas maistingumo deklaracijos išraiškos ir pateikimo formas. Todėl tikslinga skatinti, kad valstybės narės tarpusavyje ir su Komisija nuolat keistųsi geriausios praktikos pavyzdžiais bei patirtimi ir kad tokiuose mainuose dalyvautų suinteresuotieji subjektai.
- (47) Visas teiginys tame pačiame regėjimo lauke lengvai atpažįstama forma nurodantis maistinių elementų kiekius ir lyginamuosius rodiklius, kad būtų galima įvertinti maisto produkto maistines savybes, turėtų būti laikomas maistingumo deklaracijos dalimi, o ne atskirų teiginių grupe.
- (48) Patirtis rodo, kad daugeliu atveju, kai savanoriškai pateikiama informacija apie maistą, nukenčia privalomos informacijos apie maistą aiškumas. Todėl turėtų būti nustatyti kriterijai, kurie padėtų maisto verslo operatoriams ir vykdomą užtikrinančioms institucijoms užtikrinti tolygų privalomos ir savanoriškai teikiamos informacijos apie maistą teikimą.

(¹) OL L 404, 2006 12 30, p. 9.

- (49) Valstybėms narėms turėtų būti palikta teisė nustatyti informacijos apie nefasuotus maisto produktus teikimo taisyklės, atsižvelgiant į konkrečias vietos veiklos sąlygas ir aplinkybes. Nors tokiais atvejais vartotojo poreikis gauti kitokios informacijos yra nedidelis, manoma, kad informacija apie galimus alergenų yra labai svarbi. Yra duomenų, kad daugumą alergijos maistui atvejų galima susieti su nefasuotais maisto produktais. Todėl informacija apie galimus alergenų vartotojams turėtų būti teikiama visada.
- (50) Šiuo reglamentu konkrečiai suderintų klausimų srityje valstybės narės neturėtų galėti priimti nacionalinių nuostatų, nebent tai būtų leidžiama pagal Sąjungos teisę. Šis reglamentas neturėtų drausti valstybėms narėms priimti nacionalinių nuostatų, reglamentuojančių klausimus, kurie jame nėra konkrečiai suderinti.
- (51) Informacijos apie maistą teikimo taisyklės turėtų būti tokios, kad jas būtų galima tikslinti atsižvelgiant į greitai kintančią socialinę, ekonominę ir technologinę aplinką.
- (52) Valstybės narės turėtų vykdyti oficialią kontrolę, kad užtikrintų, jog šio reglamento būtų laikomasi vadovaujantis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių⁽¹⁾.
- (53) Reglamente (EB) Nr. 1924/2006 bei 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis⁽²⁾ pateiktos nuorodos į Direktyvą 90/496/EEB turėtų būti patikslintos atsižvelgiant į šį reglamentą. Todėl Reglamentus (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (54) Jeigu informacijos apie maistą teikimo reikalavimai bus atnaujinami nereguliariai ir dažnai, tai gali tapti didele administracine našta maisto verslams, ypač mažoms ir vidutinėms įmonėms. Todėl tikslinga užtikrinti, kad priemonės, kurias Komisija gali patvirtinti naudodamasi jai šiuo reglamentu suteiktais įgaliojimais, pradedamos taikyti tą pačią dieną bet kuriais kalendoriniais metais pasibaigus atitinkamam pereinamajam laikotarpiui. Nuo šio principo leidžiančias nukrypti nuostatas turėtų būti leidžiama taikyti skubos atvejais, kai atitinkamų priemonių tikslas – žmonių sveikatos apsauga.
- (55) Kad būtų sudaryta galimybė maisto verslo operatoriams pakeisti savo produktų ženklą pagal naujus šiuo reglamentu nustatytus reikalavimus, svarbu numatyti atitinkamus pereinamuosius šio reglamento taikymo laikotarpius.
- (56) Atsižvelgiant į šiuo reglamentu nustatytus esminių reikalavimų, susijusių su maistingumo ženklinimu, pakeitimus, visų pirma maistingumo deklaracijos turinio pakeitimus, tikslinga leisti maisto verslo operatoriams pasirengti šio reglamento taikymui.
- (57) Kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti.
- (58) Pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotus teisės aktus dėl, *inter alia*, tam tikrų privalomų duomenų teikimo ne ant pakuotės ar etiketėje, maisto produktų, dėl kurių nereikalaujama teikti sudedamųjų dalių sąrašo, alergijas ar netoleravimą sukeliančių medžiagų arba produktų sąrašo persvarstymo ar maisto medžiagų, kurias nurodyti neprivaloma, sąrašo. Labai svarbu, kad parengiamųjų darbų metu Komisija tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu.
- (59) Kad būtų užtikrintos vienodos šio reglamento įgyvendinimo sąlygos, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti įgyvendinimo taisyklės dėl, *inter alia*, vieno ar daugiau duomenų nurodymo naudojant ne žodžius ar skaičius sąlygų, bet piktogramas ar simbolius, spausdinto teksto ir fono kontrasto, minimalaus tinkamumo vartoti termino nurodymo būdo, mėsos kilmės šalies ar kilmės vietos nurodymo būdo, maistingumo deklaracijoje nurodomų verčių tikslumo arba maistingumo deklaracijos išraiškos vienai porcijai arba vartojimo vienetui. Vadovaujantis SESV 291 straipsniu, pagal įprastą teisėkūros procedūrą priimtu reglamentu iš anksto nustatomi valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai. Iki bus priimtas šis naujas reglamentas, 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽³⁾, taikomas toliau, išskyrus reguliavimo procedūrą su tikrinimu, kuri yra netaikoma,

⁽¹⁾ OL L 165, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 404, 2006 12 30, p. 26.

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomas aukšto lygio vartotojų apsaugos, susijusios su informacija apie maistą, užtikrinimo pagrindas, atsižvelgiant į skirtingą vartotojų suvokimą bei jų informacijos poreikį, tuo pačiu metu užtikrinant sklandų vidaus rinkos veikimą.

2. Šiuo reglamentu nustatomi informaciją apie maistą, visų pirma maisto produktų ženklinimą, reglamentuojantys bendrieji principai, reikalavimai ir atsakomybė. Juo nustatomos vartotojų teisė į informaciją užtikrinančios priemonės ir informacijos apie maistą teikimo tvarka, atsižvelgiant į tai, kad dėl pokyčių ateityje ir naujų informacijai keliamų reikalavimų reikia sukurti pakankamai lanksčias sąlygas.

3. Šis reglamentas taikomas maisto verslo operatoriams visais maisto tiekimo grandinės etapais, kai jų veikla susijusi su informacijos apie maistą teikimu vartotojams. Jis taikomas visiems galutiniam vartotojui skirtiems maisto produktams, įskaitant viešojo maitinimo įstaigų tiekiamus maisto produktus ir viešojo maitinimo įstaigoms tiekti skirtus maisto produktus.

4. Šis reglamentas taikomas nedarant poveikio tam tikriems maisto produktams taikomose specifinėse Sąjungos nuostatose nustatytiems ženklinimo reikalavimams.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) „maistas“, „maisto produktus reglamentuojantys įstatymai“, „maisto verslas“, „maisto verslo operatorius“, „mažmeninė prekyba“, „pateikimas į rinką“ ir „galutinis vartotojas“, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje ir 3 straipsnio 1, 2, 3, 7, 8 ir 18 dalyse;
- b) „perdirbimas“, „neperdirbti produktai“ ir „perdirbti produktai“, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalies m, n ir o punktuose;
- c) „maisto fermentas“, kaip apibrėžta 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1332/2008 dėl maisto fermentų ⁽²⁾ 3 straipsnio 2 dalies a punkte;

⁽¹⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 354, 2008 12 31, p. 7.

- d) „maisto priedas“, „pagalbinė perdirbimo medžiaga“ ir „pagalbinė medžiaga“, kaip apibrėžta 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų ⁽³⁾ 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose ir I priedo 5 punkte;
- e) „kvapioji medžiaga“, kaip apibrėžta 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1334/2008 dėl kvapiųjų medžiagų ir aromatinių savybių turinčių tam tikrų maisto ingredientų naudojimo maisto produktuose ir ant jų ⁽⁴⁾ 3 straipsnio 2 dalies a punkte;
- f) „mėsa“ ir „mechanškai atskirta mėsa“, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 29 d. Reglamente (EB) Nr. 853/2004, nustatančio konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus ⁽⁵⁾, I priedo 1.1 ir 1.14 punktuose;
- g) „nuotolinio ryšio priemonės“, kaip apibrėžta 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis ⁽⁶⁾, 2 straipsnio 4 punkte;
- h) „reklama“, kaip apibrėžta 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/114/EB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos ⁽⁷⁾ 2 straipsnio a punkte;
- i) „dirbtinai sukurtos nanomedžiagos“, kaip apibrėžta ... Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. .../2011 dėl naujų maisto produktų ^(*) ⁽⁸⁾ 3 straipsnio 2 dalies c punkte.

2. Taip pat vartojamos šios terminų apibrėžtys:

- a) informacija apie maistą – informacija apie maisto produktą, galutiniam vartotojui pateikiama etiketėje, kitoje kartu pateikiamoje medžiagoje ar kitomis priemonėmis, įskaitant šiuolaikinių technologijų priemones arba žodinę komunikaciją;
- b) informaciją apie maistą reglamentuojantys teisės aktai – Sąjungos nuostatos, reglamentuojančios informaciją apie maistą, visų pirma ženklinimą, įskaitant visiems maisto produktams tam tikromis aplinkybėmis arba tam tikrų kategorijų maisto produktams taikomas bendro pobūdžio taisykles ir specifiniams maisto produktams taikomas taisykles;
- c) privaloma informacija apie maistą – tam tikri duomenys, kurie pagal Sąjungos nuostatas turi būti teikiami galutiniam vartotojui;

⁽³⁾ OL L 354, 2008 12 31, p. 16.

⁽⁴⁾ OL L 354, 2008 12 31, p. 34.

⁽⁵⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 55.

⁽⁶⁾ OL L 144, 1997 6 4, p. 19.

⁽⁷⁾ OL L 376, 2006 12 27, p. 21.

^(*) Dok. 2008/0002 (COD).

⁽⁸⁾ OL L ...

- d) viešojo maitinimo įstaiga – įstaiga (įskaitant transporto priemones ar stacionarius įrengtus arba kilnojamus prekystalius), pavyzdžiui, restoranai, valgyklos, mokyklos ir ligoninės, kuriose vykdoma veikla maistas ruošiamas galutiniam vartotojui pristatyti ir vartoti be tolesnio ruošimo;
- e) fasuotas maisto produktas – kiekvienas atskiras galutiniam vartotojui ir viešojo maitinimo įstaigoms pateikiamas prekinis vienetas, kurį sudaro maisto produktas ir pakuotė, į kurią jis įdėtas prieš pateikiant parduoti ir kuri dengia produktą visiškai arba tik iš dalies, bet visada taip, kad pakuotės turinio nebūtų galima pakeisti jos neatidarius arba nepakeitus;
- f) sudedamoji dalis – medžiaga arba produktas, įskaitant kvapiąsias medžiagas, maisto priedus ir maisto fermentus, ir sudėtinės sudedamosios dalies elementas, naudojamas maisto produktui gaminti arba ruošti ir liekantis galutiniame produkte, nors ir pakitusiu pavidalu; likučiai nelaišomi sudedamąja dalimi;
- g) kilmės vieta – vietovė, kuri nurodoma kaip maisto produkto kilmės vieta ir kuri nėra „kilmės šalis“, kaip nustatyta pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 23–26 straipsnius;
- h) sudėtinė sudedamoji dalis – sudedamoji dalis, kuri pati yra iš daugiau nei vienos sudedamosios dalies sudarytas produktas;
- i) etiketė – žymuo, prekės ženklas, ženklas, vaizduojamoji arba kitokia aprašomoji medžiaga, užrašyti ar atspausdinti maisto produkto pakuotėje ar taroje, uždėti trafaretu, joje pažymėti, išpausti ar ant jos atspausti arba prie jos pritvirtinti;
- j) ženklinimas – su maisto produktu susiję žodžiai, duomenys, prekės ženklai, registruotasis prekės pavadinimas, vaizduojamoji medžiaga arba simbolis, pateikti ant pakuotės, dokumente, informaciniame lapelyje, etiketėje, žiede ar lankelyje, pridėdamuose prie tokio maisto produkto arba jį nurodančiuose;
- k) regėjimo laukas – visas pakuotės paviršius, kuriame pateikta informaciją galima perskaityti iš vieno regėjimo taško, kad vartotojai galėtų greitai ir lengvai pamatyti etiketėje nurodytą informaciją ir ją perskaityti nevarydami pakuotės;
- l) teisinis pavadinimas – maisto produkto pavadinimas, nustatytas jam taikomose Sąjungos nuostatose arba, jei tokių Sąjungos nuostatų nėra, įstatymuose ir kituose teisės aktuose, taikomuose valstybėje narėje, kurioje maisto produktas parduodamas galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms, numatytas pavadinimas;
- m) įprastinis pavadinimas – pavadinimas, kuris valstybės narės, kurioje maisto produktas parduodamas, vartotojams yra priimtinas kaip maisto produkto pavadinimas ir kurio nereikia išsamiau aiškinti;
- n) aprašomasis pavadinimas – pavadinimas, kuriuo apibūdinamas maisto produktas ir prireikus jo naudojimo paskirtis ir kuris yra pakankamai aiškus, kad vartotojas suprastų tikrą to maisto produkto pobūdį ir atskirtų jį nuo kitų produktų, su kuriais jis gali būti painiojamas;
- o) pagrindinė sudedamoji dalis – maisto produkto sudedamoji dalis ar sudedamosios dalys, kuri (-ios) sudaro daugiau kaip 50 % to maisto produkto arba kurią (-ias) vartotojas paprastai sieja su maisto produkto pavadinimu ir kurios (-ių) kiekį daugeliu atvejų reikia nurodyti;
- p) minimalus maisto produkto tinkamumo vartoti terminas – data, iki kurios tinkamai laikomas produktas išlaiko savo specifines savybes;
- q) maistinė medžiaga – baltymai, angliavandeniai, riebalai, skaidulinės medžiagos, natris, vitaminai ir mineralai, išvardinti šio reglamento XIII priede ir medžiagos, kurios priklauso vienai iš tų kategorijų ar yra jų komponentai.
3. Šiame reglamente maisto produkto kilmės šalis – maisto produkto kilmės šalis, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 23–26 straipsniuose.
4. Taip pat vartojami I priede apibrėžti specialieji terminai.

II SKYRIUS

BENDRIEJI INFORMACIJOS APIE MAISTĄ PRINCIPAI

3 straipsnis

Bendrieji tikslai

1. Teikiant informaciją apie maistą siekiama užtikrinti aukšto lygio vartotojų sveikatos ir interesų apsaugą sudarant sąlygas galutiniams vartotojams rinktis turint pakankamai informacijos ir saugiai vartoti maistą, visų pirma atsižvelgiant į sveikatos, ekonominius, aplinkos, socialinius ir etinius aspektus.
2. Informaciją apie maistą reglamentuojančiais teisės aktais siekiama laisvo teisėtai pagamintų ir parduodamų maisto produktų judėjimo Sąjungoje, atsižvelgiant tam tikrais atvejais į būtinybę apsaugoti teisėtus gamintojų interesus ir skatinti kokybiškų produktų gamybą.
3. Kai pagal informaciją apie maistą reglamentuojančius teisės aktus nustatomi nauji reikalavimai, svarstoma, ar įsigaliojus naujesiems reikalavimams reikia nustatyti pereinamąjį laikotarpį, per kurį maisto produktai, kurių etiketės neatitinka naujųjų reikalavimų, gali būti pateikiami į rinką, ir ar reikia tokių maisto produktų, kurie į rinką buvo pateikti dar nepasibaigus pereinamajam laikotarpiui, atsargas toliau parduoti, kol jos baigsis.

4 straipsnis

Privalomą informaciją apie maistą reglamentuojantys principai

1. Kai pagal informaciją apie maistą reglamentuojančius teisės aktus reikalaujama teikti privalomą informaciją apie maistą, visų pirma teikiama vienai iš toliau išvardytų kategorijų priskiriama informacija:

- a) informacija apie maisto produkto tapatumą ir sudėtį, savybes ar kitas ypatybes;
- b) informacija apie vartotojų sveikatos apsaugą ir saugų maisto produkto vartojimą. Visų pirma tai yra informacija, kuri susijusi su:
 - i) sudėties savybėmis, kurios gali būti kenksmingos tam tikrų grupių vartotojų sveikatai;
 - ii) tinkamumo vartoti terminu, laikymu ir saugiu vartojimu;
 - iii) poveikiu sveikatai, įskaitant pavojų ir padarinius, susijusius su kenksmingu bei pavojingu maisto produkto vartojimu;
- c) informacija apie maistines savybes, kad vartotojai, įskaitant turinčiuosius specialių mitybos poreikių, galėtų rinktis turėdami pakankamai informacijos.

2. Nagrinėjant, ar reikia teikti privalomą informaciją apie maistą ir siekiant, kad vartotojai galėtų rinktis turint pakankamai informacijos, reikia atsižvelgti į plačiai paplitusį didžiosios vartotojų daugumos poreikį gauti tam tikros jiems labai vertingos informacijos, arba į visuotinai pripažintą naudą vartotojui.

5 straipsnis

Konsultavimasis su Europos maisto saugos tarnyba

Visos Sąjungos priemonės informaciją apie maistą reglamentuojančių teisės aktų srityje, galinčios turėti įtakos visuomenės sveikatai, tvirtinamos pasikonsultavus su Europos maisto saugos tarnyba (Tarnyba).

III SKYRIUS

BENDRIEJI INFORMACIJOS APIE MAISTĄ REIKALAVIMAI IR MAISTO VERSLO OPERATORIŲ ATSAKOMYBĖ

6 straipsnis

Pagrindinis reikalavimas

Pagal šį reglamentą su kiekvienu galutiniam vartotojui ar viešojo maitinimo įstaigoms tiekti skirtu maisto produktu teikiama informacija apie maistą.

7 straipsnis

Sąžininga informacijos teikimo praktika

1. Informacija apie maistą neturi klaidinti, visų pirma:

- a) dėl maisto produkto ypatybių, ypač jo pobūdžio, tapatumo, savybių, sudėties, kiekio, tinkamumo vartoti termino, kilmės šalies ar kilmės vietos, gamybos ar ruošimo būdo;
- b) priskiriant maisto produktui poveikį arba savybių, kurių jis iš tikrųjų neturi;
- c) darant užuominą apie ypatingas maisto produkto savybes, nors jos iš tikrųjų yra būdingos visiems tokiems panašiams maisto produktams;
- d) darant užuominą aprašomoje arba vaizdinėje medžiagoje, kad maisto produkto sudėtyje yra tam tikras maisto produktas arba sudedamoji dalis, nors iš tikrųjų tame maisto produkte natūraliai esantis komponentas arba įprastai naudojama sudedamoji dalis yra pakeisti kitu komponentu ar kita sudedamąja dalimi.

2. Informacija apie maistą turi būti tiksli, aiški ir vartotojui lengvai suprantama.

3. Taikant natūraliam mineraliniam vandeniui ir specialios paskirties maisto produktams taikomuose Sąjungos teisės aktuose numatytas leidžiančias nukrypti nuostatas, informacijoje apie maistą maisto produktams neturi būti priskiriamos žmogaus ligų profilaktinės ar gydomosios savybės arba daroma nuoroda į jas.

4. 1, 2 ir 3 dalys taip pat taikomos:

- a) reklamai;
- b) maisto produktų pateikimui, ypač jų formai, išvaizdai, pakuotei, naudojamoms pakavimo medžiagoms, jų išdėstymo tvarkai ir aplinkai.

8 straipsnis

Atsakomybė

1. Maisto verslo operatorius, atsakingas už informacijos apie maistą teikimą, yra operatorius, kurio pavarde ar įmonės pavadinimu prekiaujama maisto produktu arba, jei tas operatorius nėra įsisteigęs Sąjungoje, importuotojas į Sąjungos rinką.

2. Maisto verslo operatorius, atsakingas už informacijos apie maistą teikimą, užtikrina, kad būtų teikiama tiksli informacija apie maistą pagal taikomus informaciją apie maistą reglamentuojančius teisės aktus ir atitinkamų nacionalinių nuostatų reikalavimus.

3. Maisto verslo operatoriai, nedarantys poveikio informacijai apie maistą, netiekia maisto produktų, kurie, kaip jie, remdami turima profesine informacija, žino arba kaip preziumuoja, neatitinka taikomų informaciją apie maistą reglamentuojančių teisės aktų ir atitinkamų nacionalinių nuostatų reikalavimų.

4. Maisto verslo operatoriai savo kontroliuojamose įmonėse nekeičia informacijos, kuri pateikiama su maisto produktu, jei taip pakeitus informaciją galutinis vartotojas būtų suklaidintas arba kitu būdu sumažėtų galutinio vartotojo apsaugos lygis ir jo galimybės rinktis turint pakankamai informacijos. Maisto verslo operatoriai atsako už visus jų daromus informacijos apie maistą, pateikiamos kartu su maisto produktu, pakeitimus.

5. Nepažeidžiant 2–4 dalių, maisto verslo operatoriai savo kontroliuojamose įmonėse užtikrina, kad būtų laikomasi jų veiklai taikomų informaciją apie maistą reglamentuojančių teisės aktų ir atitinkamų nacionalinių nuostatų reikalavimų, ir tikrina, ar laikomasi tokių reikalavimų.

6. Maisto verslo operatoriai savo kontroliuojamose įmonėse užtikrina, kad su nefasuotais maisto produktais, kurie skirti galutiniam vartotojui ar viešojo maitinimo įstaigoms, susijusi informacija būtų perduota maisto produktą gaunančiam maisto verslo operatoriui tam, kad prireikus galutiniam vartotojui būtų pateikta privaloma informacija apie maistą.

7. Toliau išvardytais atvejais maisto verslo operatoriai savo kontroliuojamose įmonėse užtikrina, kad pagal 9 ir 10 straipsnius reikalaujami privalomi duomenys būtų nurodyti ant fasuotės ar prie jos pritvirtintoje etiketėje arba atitinkamų maisto produktų prekybos dokumentuose, jei galima užtikrinti, kad tokie dokumentai pateikiami su atitinkamu maisto produktu, arba buvo išsiųsti prieš pristatant ar pristatymo metu:

a) jei fasuotas maisto produktas skirtas galutiniam vartotojui, tačiau juo prekiaujama ankstesniame etape (iki pardudant galutiniam vartotojui), ir jei tada jis neparduodamas viešojo maitinimo įstaigoms;

b) jei fasuotas maisto produktas skirtas tiekti viešojo maitinimo įstaigoms, kur jis bus ruošiamas, perdirbamas, skirstomas į dalis ar pjaustomas.

Nepaisant pirmos pastraipos, maisto verslo operatoriai užtikrina, kad 9 straipsnio 1 dalies a, f, g ir h punktuose nurodyti duomenys taip pat būtų teikiami ant išorinės pakuotės, kurioje fasuoti maisto produktai pateikiami prekybai.

8. Maisto verslo operatoriai, tiekiantys kitiems maisto verslo operatoriams maisto produktus, kurie nėra skirti galutiniam vartotojui ar viešojo maitinimo įstaigoms, užtikrina, kad tiems kitiems maisto verslo operatoriams būtų pateikta pakankamai informacijos, jog jie prireikus galėtų vykdyti savo pareigas pagal 2 dalį.

IV SKYRIUS

PRIVALOMA INFORMACIJA APIE MAISTĄ

1 SKIRSNIS

Turinys ir pateikimas

9 straipsnis

Privalomų duomenų sąrašas

1. Pagal 10–34 straipsnius ir taikant šiame skyriuje nustatytas išimtis, privaloma nurodyti šiuos duomenis:

- a) maisto produkto pavadinimą;
- b) sudedamųjų dalių sąrašą;
- c) visas II priede išvardytas sudedamąsias dalis ar pagalbines perdirbimo medžiagas, ar medžiagas, gautas iš II priede išvardytų medžiagų arba produktų, sukeliančius alergiją ar netoleravimą, naudojamus gaminant ar ruošiant maisto produktą ir išliekančius galutiniame produkte, nors ir pakitusiu pavaldalį;
- d) tam tikrų sudedamųjų dalių ar jų kategorijų kieki;
- e) maisto produkto grynąjį kiekį;
- f) minimalų tinkamumo vartoti terminą arba nuorodą „Tinka vartoti iki ...(data)“;
- g) visas specialias laikymo ir (arba) vartojimo sąlygas;
- h) 8 straipsnio 1 dalyje nurodyto maisto verslo operatoriaus pavadinimą ar įmonės pavadinimą ir adresą;
- i) kilmės šalį ar kilmės vietą 25 straipsnyje numatytais atvejais;
- j) vartojimo instrukciją, jei be jos būtų sudėtinga teisingai vartoti šį maisto produktą;
- k) daugiau kaip 1,2 % tūrio koncentracijos alkoholio turinčių gėrimų faktinę alkoholio koncentraciją, išreikštą tūrio procentais;
- l) maistingumo deklaraciją.

2. 1 dalyje išvardyti duomenys nurodomi žodžiais ir skaičiais. Alternatyviai, jie gali būti nurodomi ne žodžiais ar skaičiais, bet piktogramomis ar simboliais, jei Komisija patvirtino įgyvendinimo priemones pagal 3 dalį, laikydamosi tokių įgyvendinimo priemonių.

3. Komisija gali, laikydamasi 46 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, priimti išsamias taisykles dėl vieno ar daugiau duomenų nurodymo naudojant ne žodžius ar skaičius, bet piktogramas ar simbolius sąlygų, atsižvelgiant į duomenis apie bendrą vartotojų supratimą.

10 straipsnis

Papildomi privalomi duomenys apie konkrečias maisto produktų rūšis ar kategorijas

1. Be 9 straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų, teikiami ir III priede nurodyti privalomi papildomi duomenys apie konkrečias maisto produktų rūšis ar kategorijas.

2. Kad būtų užtikrintas vartotojų informavimas apie konkrečias maisto produktų rūšis ar kategorijas ir atsižvelgta į techninę pažangą, mokslo pasiekimus, vartotojų sveikatos apsaugą ar saugų maisto produktų vartojimą, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 49 straipsnį bei laikydamasi 50, 51 ir 52 straipsniuose nustatytų sąlygų, gali iš dalies pakeisti III priedą.

11 straipsnis

Svoris ir matavimo vienetai

9 straipsniu nepažeidžiamos specialiosios Sąjungos nuostatos dėl svorio ir matavimo vienetų.

12 straipsnis

Informacijos apie maisto produktus prieinamumas ir jos išdėstymas

1. Remiantis šiuo reglamentu pateikiama informacija apie visus maisto produktus ir ji yra lengvai prieinama.

2. Privaloma informacija apie fasuotus maisto produktus nurodoma ant pačios pakuotės arba prie jos pritvirtintoje etiketėje.

3. Siekiant užtikrinti, kad vartotojas galėtų pasinaudoti kitomis privalomos informacijos apie maistą teikimo priemonėmis, kurios yra geriau pritaikytos tam tikriems privalomiems duomenims, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 49 straipsnį bei laikydamasi 50 ir 52 straipsniuose nustatytų sąlygų, gali nustatyti taisykles dėl tam tikrų privalomų duomenų teikimo ne ant pakuotės ar etiketėje.

4. Nefasuotų maisto produktų atveju taikomos 42 straipsnio nuostatos.

13 straipsnis

Privalomų duomenų pateikimas

1. Nepažeidžiant pagal 42 straipsnio 2 dalį priimtų taisyklių, privaloma informacija apie maistą žymima gerai matomoje vietoje tokiu būdu, kad ji būtų lengvai matoma, aiškiai įskaitoma ir, prireikus, neištrinama. Ji jokių būdu neturi būti

paslėpta, neryški, užgožta arba uždengta kitais įrašais ar piešiniais arba kita įterpta medžiaga.

2. Nepažeidžiant tam tikriems maisto produktams taikomų specialiųjų Sąjungos nuostatų, susijusių su 9 straipsnio 1 dalies a–k punktuose nurodytais reikalavimais, jei 9 straipsnio 1 dalyje išvardyti privalomi duomenys nurodomi ant pakuotės ar prie jos pritvirtintoje etiketėje, duomenys ant pakuotės ar etiketėje spausdinami šriftu, kurio rašmenų x aukštis, kaip apibrėžta IV priede, yra lygus 1,2 mm arba didesnis. Privalomi duomenys pateikiami taip, kad tarp spausdinto teksto ir fono būtų didelis kontrastas.

3. Pakuočių arba taros, kurių didžiausias paviršiaus plotas yra mažesnis nei 60 cm², atveju 2 dalyje nurodytas šrifto dydžio x aukštis yra lygus 0,9 mm arba didesnis.

4. Kad būtų užtikrintas vienodas šio straipsnio 2 dalies taikymas, Komisija gali, laikydamasi 46 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, priimti išsamias taisykles dėl spausdinto teksto ir fono kontrasto.

5. Kad būtų pasiekti šio reglamento tikslai, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 49 straipsnį bei laikydamasi 50 ir 51 straipsniuose nustatytų sąlygų, nustato kriterijus dėl įskaitomumo, papildančius nurodytuosius šio straipsnio 2 dalyje.

Tuo pačiu tikslu, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 49 straipsnį bei laikydamasi 50 ir 51 straipsniuose nustatytų sąlygų, šio straipsnio 6 dalyje nurodytus reikalavimus taikyti ir papildomiems privalomiems duomenims apie konkrečias maisto produktų rūšis ar kategorijas.

6. 9 straipsnio 1 dalies a, e, f ir k punktuose išvardyti duomenys išdėstomi tame pačiame regėjimo lauke.

7. Šio straipsnio 6 dalis netaikoma 16 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems atvejams.

14 straipsnis

Nuotolinė prekyba

1. Nepažeidžiant 9 straipsnyje nustatytų taikomų reikalavimų, fasuotų maisto produktų, kuriais prekiaujama nuotolinėmis ryšio priemonėmis, atveju:

a) privaloma informacija apie maistą, išskyrus 9 straipsnio 1 dalies f punkte nustatytus duomenis, pateikiama nepasibaigus pirkimo procesui ir išdėstoma informacinėje medžiagoje, kuria naudojama prekiaujant nuotoliniu būdu, arba pateikiama kitomis maisto verslo operatoriaus aiškiai nurodytomis tinkamomis priemonėmis. Kai naudojamos kitos tinkamos priemonės, maisto verslo operatorius pateikia privalomą informaciją apie maistą be papildomo mokesčio vartotojams;

b) visi privalomi duomenys turi būti pateikiami pristatymo metu.

2. Nefasuotų maisto produktų, kuriais prekiaujama nuotolinėmis ryšio priemonėmis, atveju pagal 42 straipsnį reikalaujami duomenys pateikiami laikantis šio straipsnio 1 dalies.

3. 1 dalies a punktą netaikomas maisto produktams, kuriais prekiaujama automatuose ar automatizuotos prekybos patalpose.

15 straipsnis

Kalbos reikalavimai

1. Nepažeidžiant 9 straipsnio 2 dalies, privaloma informacija apie maistą teikiama valstybių narių, kurių rinkoje šis maisto produktas parduodamas, vartotojams lengvai suprantama kalba.

2. Valstybės narės, kurių rinkoje parduodamas maisto produktas, gali nustatyti, kad jų teritorijoje duomenys būtų teikiami viena ar keliomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos nedraudžia duomenų nurodyti keliomis kalbomis.

16 straipsnis

Galimybė neteikti tam tikrų privalomų duomenų

1. Ant neištrinamai paženklintų stiklinių butelių, kurie skirti pakartotiniam naudojimui ir dėl to yra be etiketės, žiedo ar lankelio, privaloma nurodyti tik 9 straipsnio 1 dalies a, c, e, f ir l punktuose išvardytus duomenis.

2. Ant pakuočių ar taros, kurių didžiausias paviršiaus plotas mažesnis nei 10 cm², įpakavimo ar etiketėse privaloma nurodyti tik 9 straipsnio 1 dalies a, c, e ir f punktuose išvardytus duomenis. 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti duomenys teikiami kitais būdais arba pateikiami vartotojo prašymu.

3. Nepažeidžiant kitų Sąjungos nuostatų, pagal kurias reikalaujama pateikti privalomą maistingumo deklaraciją, 9 straipsnio 1 dalies l punkte nurodyta deklaracija yra neprivaloma V priede išvardytų maisto produktų atveju.

4. Nepažeidžiant kitų Sąjungos nuostatų, pagal kurias reikalaujama pateikti sudedamųjų dalių sąrašą ar privalomą maistingumo deklaraciją, 9 straipsnio 1 dalies b ir l punktuose nurodyti duomenys neprivalomi:

a) vynams, kuriems taikomas Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 XIb priedas;

b) produktams, kuriems taikomas Reglamentas (EEB) Nr. 1601/91;

c) gėrimams, panašiams į paminėtuosius šios dalies a ir b punktuose, kurių alkoholio koncentracija tūrio procentais didesnė kaip 1,2 % ir kurie gauti fermentuojant vaisius ar daržoves;

d) midui;

e) visų rūšių alui; ir

f) spiritiniams gėrimams, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 110/2008 2 straipsnio 1 dalyje.

Ne vėliau kaip ... (*) Komisija pateikia ataskaitą dėl 18 straipsnio ir 29 straipsnio 1 dalies taikymo šioje dalyje nurodytiems produktams, nurodydama, ar tam tikrų kategorijų gėrimams turėtų būti netaikomas visų pirma reikalavimas pateikti informaciją apie energinę vertę, ir galimą reikalavimo netaikymą pagrindžiančias priežastis, atsižvelgiant į tai, kad reikia užtikrinti suderinamumą su kitų susijusių sričių Sąjungos politika.

Komisija kartu su šia ataskaita gali pateikti teisėkūros pasiūlymą, kuriuo būtų nustatytos tiems produktams taikomos taisyklės dėl sudedamųjų dalių sąrašo ar privalomos maistingumo deklaracijos.

2 SKIRSNIS

Išsamios nuostatos dėl privalomų duomenų

17 straipsnis

Maisto produkto pavadinimas

1. Maisto produkto pavadinimas turi būti jo teisinis pavadinimas. Jei tokio pavadinimo nėra, nurodomas įprastinis maisto produkto pavadinimas arba, jei tokio pavadinimo nėra arba jis nevertojamas, – aprašomasis maisto produkto pavadinimas.

2. Valstybėje narėje, kurioje maisto produktas parduodamas, leidžiama naudoti tą maisto produkto pavadinimą, kuriuo jis toje valstybėje narėje buvo teisėtai pagamintas ir parduodamas. Vis dėlto jei taikant kitas šio reglamento, visų pirma 9 straipsnio, nuostatas valstybės narės, kurioje maisto produktas parduodamas, vartotojai negalėtų sužinoti tikro jo pobūdžio ir jį atskirti nuo maisto produktų, su kuriais jis gali būti supainiojamas, šalia maisto produkto pavadinimo pateikiama ir kita aprašomojo pobūdžio informacija.

3. Išimtiniais atvejais maisto produkto gamybos valstybėje narėje vartojamas jo pavadinimas nėra taikomas valstybėje narėje, kurioje produktas parduodamas, jei, atsižvelgiant į produkto sudėtį arba gamybą, šio pavadinimo maisto produktas maisto produkto gamybos valstybėje narėje taip skiriasi nuo įprastai šiuo pavadinimu žinomo maisto produkto valstybėje narėje, kurioje produktas parduodamas, kad 2 dalies nepakanka, jog valstybės narės, kurioje produktas parduodamas, vartotojai gautų teisingą informaciją.

4. Vietoj maisto produkto pavadinimo negali būti vartojami: pavadinimas, saugomas kaip intelektinė nuosavybė, prekės ženklas ar išgalvotas pavadinimas.

(*) Penkeri metai po šio reglamento įsigaliojimo.

5. VI priede pateikiamos specialiosios nuostatos dėl maisto produkto pavadinimo ir kartu teikiamų duomenų.

18 straipsnis

Sudedamųjų dalių sąrašas

1. Prieš sudedamųjų dalių sąrašą rašoma antraštė arba tinkamas pavadinimas, sudaryti iš žodžių „sudedamosios dalys“ arba kuriame yra žodžiai „sudedamosios dalys“. Į sąrašą įtraukiamos visos maisto produkto sudedamosios dalys pagal svorį mažėjančia tvarka, nustatytą tada, kai jos buvo naudojamos maisto produktui gaminti.

2. Laikantis 17 straipsnyje ir VI priede nustatytų taisyklių prireikus nurodomi specifiniai sudedamųjų dalių pavadinimai.

3. Visos dirbtinai sukurtų nanomedžiagų pavidalu esančios sudedamosios dalys aiškiai nurodomos sudedamųjų dalių sąrašė. Po tokių sudedamųjų dalių skliausteliuose nurodomas žodis „nano“.

4. Techninės šio straipsnio 1 ir 2 dalių taikymo taisyklės nustatytos VII priede.

19 straipsnis

Galimybė neteikti sudedamųjų dalių sąrašo

1. Ant toliau išvardytų maisto produktų nereikalaujama teikti sudedamųjų dalių sąrašo:

- a) neluptų, nesmulkintų arba panašiai neapdorotų šviežių vaisių ir daržovių, įskaitant bulves;
- b) gazuoto vandens, kurio apraše nurodyta, kad jis yra gazuotas;
- c) fermentinių actų, gautų tik iš vieno pagrindinio produkto, jei nebuvo įdėta jokių kitų sudedamųjų dalių;
- d) sūrio, sviesto, rauginto pieno ir grietinėlės, jei į juos nebuvo įdėta jokių sudedamųjų dalių, išskyrus pieno gaminius, fermentus ir mikroorganizmų kultūras, kurie yra pagrindiniai gamybos elementai, arba druską, kuri reikalinga sūriams gaminti, išskyrus šviežius ir lydytus sūrius;
- e) iš vienos sudedamosios dalies sudarytų maisto produktų, jei:
 - i) maisto produkto pavadinimas sutampa su sudedamosios dalies pavadinimu; arba
 - ii) pagal maisto produkto pavadinimą galima lengvai nustatyti sudedamosios dalies pobūdį.

2. Kad būtų atsižvelgta į konkrečių tipų ar kategorijų maisto produktų sudedamųjų dalių sąrašo svarbą vartotojui, išimtiniais

atvejais Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 49 straipsnį bei laikydamasi 50 ir 51 straipsniuose nustatytų sąlygų, papildyti šio straipsnio 1 dalį, su sąlyga, kad dėl tokio sąrašo nepateikimo galutiniai vartotojai ar viešojo maitinimo įstaigos nebūtų netinkamai informuoti.

20 straipsnis

Galimybė sudedamųjų dalių sąrašė nenurodyti tam tikrų maisto produkto elementų

Nepažeidžiant 21 straipsnio, sudedamųjų dalių sąrašė nereikalaujama nurodyti šių maisto produkto elementų:

- a) sudedamosios dalies elementų, kurie gamybos procese laikinai atskiriami, o vėliau vėl sudedami nevirsijant jų pradinio kiekio;
- b) maisto priedų ir maisto fermentų:
 - i) kurių atitinkamame maisto produkte yra tik todėl, kad jų yra vienoje ar kelyose šio maisto produkto sudedamosiose dalyse, pagal Reglamento (EB) Nr. 1333/2008 18 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytą perkėlimo principą, jei galutiniame produkte jis neatlieka technologinės funkcijos; arba
 - ii) naudojamų kaip pagalbinės perdirbimo medžiagos;
- c) pagalbinių medžiagų ir medžiagų, kurios nėra maisto priedai, bet naudojamos tuo pačiu būdu ir siekiant to paties tikslo kaip pagalbinės medžiagos, ir kurios naudojamos tik tokiais kiekiais, kurių būtinai reikia;
- d) medžiagų, kurios nėra maisto priedai, tačiau naudojamų taip pat ir siekiant to paties tikslo kaip pagalbinės perdirbimo medžiagos, kurių lieka galutiniame produkte, nors ir pakitusiu pavidalu;
- e) vandens:
 - i) kai gamybos procese vanduo naudojamas tik koncentruotai arba dehidruotai sudedamajai daliai atgaminti; arba
 - ii) jei tai skysta terpė, kuri paprastai nėra vartojama.

21 straipsnis

Tam tikrų alergijas ar netoleravimą sukeliančių medžiagų arba produktų ženklavimas

1. Nepažeidžiant pagal 42 straipsnio 2 dalį priimtų taisyklių, 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti duomenys nurodomi sudedamųjų medžiagų sąrašė laikantis 18 straipsnio 1 dalyje nustatytų taisyklių, kartu aiškiai pateikiant nuorodą į II priede pateiktą sąrašą įtrauktos medžiagos arba produkto pavadinimą.

Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytą duomenų nuorodą sudaro žodžiai „sudėtyje yra“, o po jų pateikiamas į II priede pateiktą sąrašą įtrauktos medžiagos arba produkto pavadinimas.

Jei kelios maisto produkto sudedamosios dalys ar pagalbinės perdirbimo medžiagos gautos iš II priede nurodytos vienos medžiagos arba produkto, ženklinant aiškiai nurodoma kiekviena atitinkama sudedamoji dalis ar pagalbinė medžiaga.

9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų duomenų nurodyti nereikalaujama tais atvejais, kai maisto produkto pavadinime aiškiai nurodyta atitinkama medžiaga arba produktas.

2. Kad būtų užtikrintas geresnis vartotojo informavimas ir atsižvelgta į naujausią mokslo pažangą ir technines žinias, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 49 straipsnį bei laikydamosi 50, 51 ir 52 straipsniuose nustatytų sąlygų, sistemingai persvarsto ir, prireikus, atnaujina II priede pateiktą sąrašą.

22 straipsnis

Sudedamųjų dalių kiekio nurodymas

1. Atskiros sudedamosios dalies arba tam tikros kategorijos sudedamųjų dalių, naudotų maisto produktui gaminti ar ruošti, kiekis nurodomas, kai sudedamoji dalis arba atitinkamų sudedamųjų dalių kategorija:

- a) nurodyta maisto produkto pavadinime arba paprastai vartotojams asocijuojasi su tuo maisto produktu;
- b) ženklinant išskiriama žodžiais, piešiniais ar grafinais ženklais; arba
- c) labiausiai atspindi maisto produkto savybes ir leidžia jį atskirti nuo kitų produktų, su kuriais jis gali būti supainiotas dėl jo pavadinimo ar išvaizdos.

2. Techninės šio straipsnio 1 dalies taikymo taisyklės, įskaitant konkrečius atvejus, kai tam tikrų sudedamųjų dalių kiekio nurodyti nebūtina, nustatytos VIII priede.

23 straipsnis

Grynasis kiekis

1. Maisto produkto grynasis kiekis nurodomas litrais, centilitrais, mililitrais, kilogramais arba gramais, atitinkamai:

- a) skysti produktai – tūrio vienetais;
- b) kiti produktai – masės vienetais.

2. Kad būtų užtikrinta, jog vartotojas geriau suprastų ženklinant nurodytą informaciją apie maistą, Komisija gali, naudoda-

masi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 49 straipsnį bei laikydamosi 50 ir 51 straipsniuose nustatytų sąlygų, tam tikriems nurodytiems maisto produktams nustatyti kitą grynojo kiekio nurodymą būdą, nei nustatytasis šio straipsnio 1 dalyje.

3. Techninės 1 dalies taikymo taisyklės, įskaitant specifinius atvejus, kai grynojo kiekio nurodyti nebūtina, nustatytos IX priede.

24 straipsnis

Minimalus tinkamumo vartoti terminas ir nuoroda „Tinka vartoti iki ... (data)“

1. Maisto produktų, kurie mikrobiologiniu požiūriu yra greitai gendantys ir dėl to per trumpą laiką gali staiga sukelti pavojų žmonių sveikatai, atveju minimalaus tinkamumo vartoti terminas keičiamas nuoroda „Tinka vartoti iki ... (data)“. Praėjus datai „Tinka vartoti iki ... (data)“ maisto produktas laikomas nesaugiu pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 14 straipsnio 2–5 dalis.

2. Atitinkama data nurodoma pagal X priedą.

3. Siekiant užtikrinti, kad X priedo 1c punkte nurodytas minimalios tinkamumo vartoti datos pateikimo būdas būtų taikomas vienodai, Komisija gali, laikydamosi 46 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, šiuo klausimu priimti įgyvendinimo taisykles.

25 straipsnis

Kilmės šalis ar kilmės vieta

1. Šis straipsnis taikomas nepažeidžiant ženklinimo reikalavimų, numatytų specialiose Sąjungos nuostatose, visų pirma 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 509/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų kaip garantuotų tradicinių gaminių⁽¹⁾ ir 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos⁽²⁾.

2. Kilmės šalį ar kilmės vietą nurodyti privaloma:

- a) jei nepateikus tokių duomenų vartotojas būtų klaidinamas dėl tikrosios maisto produkto kilmės šalies ar kilmės vietos, ypač tuo atveju, jeigu visa su maisto produktu pateikta informacija arba etiketė leistų daryti prielaidą, kad šio maisto produkto kilmės šalis ar kilmės vieta yra kita;
- b) mėsos, kurios Kombinuotosios nomenklatūros (KN) kodai išvardyti XI priede, atveju. Šis punktas taikomas atsižvelgiant į tai, kad turi būti priimtose 6 dalyje nurodytos įgyvendinimo taisyklės.

⁽¹⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 1.

⁽²⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 12.

3. Kai maisto produkto kilmės šalis ar kilmės vieta yra nurodyta, tačiau ji skiriasi nuo jo pagrindinės sudedamosios dalies kilmės šalies ar kilmės vietos:

- a) taip pat nurodoma atitinkamos pagrindinės (-ių) sudedamosios (-ųjų) dalies (-ių) kilmės šalis ar kilmės vieta; arba
- b) nurodoma, kad pagrindinės sudedamosios dalies kilmės šalis ar kilmės vieta yra kita nei to maisto produkto.

Dėl šios dalies taikymo priimamos 6 dalyje nurodytos įgyvendinimo taisyklės.

4. Komisija per penkerius metus nuo 2 dalies b punkto taikymo pradžios pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinama privaloma tame punkte nurodytų produktų kilmės šalies ar kilmės vietos nuoroda.

5. Ne vėliau kaip ... (*) Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitas dėl privalomos toliau išvardytų produktų kilmės šalies ar kilmės vietos nuorodos dėl:

- a) kitų rūšių mėsos nei jautiena ir nurodytosios 2 dalies b punkte;
- b) pieno;
- c) pieno, kuris naudojamas kaip sudedamoji pieno gaminių dalis;
- d) mėsos, kuri naudojama kaip sudedamoji dalis;
- e) neperdirbtų maisto produktų;
- f) produktų, sudarytų iš vienos sudedamosios dalies;
- g) sudedamųjų dalių, sudarančių daugiau nei 50 % maisto produkto.

Tose ataskaitose atsižvelgiama į vartotojo poreikį būti informuotam, privalomos nuorodos, nurodytos 1 dalyje, pateikimo įgyvendinamumą ir išlaidų bei naudos analizę, įskaitant teisinį poveikį vidaus rinkai ir poveikį tarptautinei prekybai.

Kartu su tomis ataskaitomis Komisija gali pateikti pasiūlymus iš dalies pakeisti atitinkamas Sąjungos nuostatas.

6. Ne vėliau kaip ... (**) Komisija, laikydamasi 46 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, priima įgyvendinimo taisyklės dėl šio straipsnio 2 dalies b punkto ir šio straipsnio 3 dalies taikymo.

(*) Treji metai po šio reglamento įsigaliojimo.

(**) Dveji metai po šio reglamento įsigaliojimo.

26 straipsnis

Vartojimo instrukcijos

1. Maisto produkto vartojimo instrukcijos pateikiamos taip, kad maisto produktą būtų galima tinkamai vartoti.
2. Komisija gali, laikydamasi 46 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, priimti išsamias taisykles dėl šio straipsnio 1 dalies taikymo tam tikriems maisto produktams.

27 straipsnis

Alkoholio koncentracija

1. Produktų, priskirtų KN 2204 pozicijai atveju taikomos tokios taisyklės dėl alkoholio koncentracijos, išreikštos tūrio procentais, nurodymo, kurios yra pateiktos konkrečiose tokiems produktams taikomose Sąjungos nuostatose.
2. Faktinė alkoholio koncentracija gėrimuose, kurių alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra didesnė nei 1,2 %, išskyrus 1 dalyje nurodytus gėrimus, nurodoma pagal XII priedą.

3 SKIRSNIS

Maistingumo deklaracija

28 straipsnis

Ryšys su kitais teisės aktais

1. Šis skirsnis netaikomas maisto produktams, kuriems taikomi šie teisės aktai:
 - a) 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo ⁽¹⁾;
 - b) 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/54/EB dėl natūralaus mineralinio vandens eksploatavimo ir pateikimo į rinką ⁽²⁾.
2. Šis skirsnis taikomas nepažeidžiant 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/39/EB dėl specialios mitybinės paskirties maisto produktų ⁽³⁾ ir specialiųjų direktyvų, nurodytų tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje.

29 straipsnis

Turinys

1. Privalomoje maistingumo deklaracijoje nurodoma ši informacija:
 - a) energinė vertė; ir
 - b) riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių, cukrų, baltymų ir druskos kiekiai.

⁽¹⁾ OL L 183, 2002 7 12, p. 51.

⁽²⁾ OL L 164, 2009 6 26, p. 45.

⁽³⁾ OL L 124, 2009 5 20, p. 21.

Kai tinkama, šalia maistingumo deklaracijos gali būti pateiktas teiginys, kad produkte esantį druskos kiekį nulemia tik natūraliai jame esantis natrias.

2. 1 dalyje nurodytos privalomos maistingumo deklaracijos turinys gali būti papildytas nurodant vienos arba kelių šių medžiagų kiekius:

- a) riebalų rūgščių transizomerų;
- b) mononesočiųjų riebalų rūgščių;
- c) polinesočiųjų riebalų rūgščių;
- d) poliolių;
- e) krakmolo;
- f) skaidulinių medžiagų;
- g) XIII priedo A dalies 1 punkte išvardytų vitaminų ar mineralinių medžiagų, kurių kiekiai yra dideli, kaip apibrėžta XIII priedo A dalies 2 punkte.

3. Kai ženklinant fasuotus maisto produktus pateikiama 1 dalyje nurodyta privaloma maistingumo deklaracija, gali būti pakartojama informacija apie energinę vertę ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekius.

4. Nukrypstant nuo 35 straipsnio 1 dalies, kai ženklinant 16 straipsnio 4 dalyje nurodytus produktus pateikiama maistingumo deklaracija, šios deklaracijos turinį gali sudaryti tik energinė vertė.

5. Nepažeidžiant 42 straipsnio ir nukrypstant nuo 35 straipsnio 1 dalies, kai ženklinant 42 straipsnio 1 dalyje nurodytus produktus pateikiama maistingumo deklaracija, tos deklaracijos turinį gali sudaryti tik:

- a) energinė vertė; arba
- b) energinė vertė ir riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, cukrų ir druskos kiekiai.

6. Siekiant atsižvelgti į šio straipsnio 2–5 dalyse nurodytų duomenų svarbą vartotojų informavimui, Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 49 straipsnį bei laikydamasi 50 ir 51 straipsniuose nustatytų sąlygų, iš dalies pakeisti šio straipsnio 2–5 dalyse pateikiamus sąrašus, įtraukdama ar pašalindama duomenis.

30 straipsnis

Apskaičiavimas

1. Energinė vertė apskaičiuojama taikant XIV priede išvardytus perskaičiavimo koeficientus.

2. Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 49 straipsnį bei laikydamasi 50 ir 51 straipsniuose nustatytų sąlygų, priimti XII priedo A dalies 1 punkte nurodytų vitaminų ir mineralinių medžiagų perskaičiavimo koeficientus, kad būtų tiksliau nustatytas tokių vitaminų ir mineralinių

medžiagų kiekis maisto produktuose. Tie perskaičiavimo koeficientai įtraukiami į XIV priedą.

3. 29 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekiai nurodomi parduodamiems maisto produktams.

Prireikus, informacija gali būti susijusi su paruoštu maistu, jei pateikiamos pakankamai išsamios jo ruošimo instrukcijos, o informacija susijusi su vartoti paruoštu maistu.

4. Kiekvienu konkrečiu atveju nurodoma vidutinė vertė, pagrįsta:

- a) gamintojo atlikta maisto produkto analize;
- b) skaičiavimu, pagrįstu žinomomis ar faktinėmis panaudotų sudedamųjų dalių vidutinėmis vertėmis; arba
- c) skaičiavimu, pagrįstu visuotinai nustatytais ir priimtais duomenimis.

Komisija gali, laikydamasi 46 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, priimti išsamias šios dalies vienodo taikymo taisykles dėl nurodytų verčių, pavyzdžiui, skirtingų nurodytų ir oficialiais patikrinimais nustatytų verčių, tikslumo.

31 straipsnis

Išraiška 100 g arba 100 ml

1. 29 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis nurodomi XV priede išvardytais matavimo vienetais.

2. 29 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis nurodomi 100 g arba 100 ml.

3. Kai tai daroma, vitaminai ir mineralai nurodomi ne tik 2 dalyje nurodytu išraiškos būdu, bet ir XIII priedo A dalies 1 punkte išvardytais referencinių suvartojamų kiekių procentiniais dydžiais 100 g arba 100 ml.

4. 29 straipsnio 1, 3, 4 ir 5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis gali būti nurodomi ne tik šio straipsnio 2 dalyje nurodytu išraiškos būdu, bet ir XIII priedo B dalyje nustatytais referencinių suvartojamų kiekių procentiniais dydžiais, atitinkamai – 100 g arba 100 ml.

32 straipsnis

Išraiška vienai porcijai arba vartojimo vienetui

1. Toliau nurodytais atvejais 29 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistingųjų medžiagų kiekiai gali būti nurodomi vienai porcijai ir (arba) vartojimo vienetui, kuris

yra vartotojui lengvai atpažįstamas, jei etiketėje nurodomos naudojamos porcijos arba vieneto kiekis ir pakuotėje esančių porcijų arba vienetų skaičius:

- a) papildomai 31 straipsnio 2 dalyje nurodytam išraiškos būdai 100 g arba 100 ml;
- b) papildomai 31 straipsnio 3 dalyje nurodytam vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekių išraiškos būdai 100 g arba 100 ml;
- c) papildomai arba vietoj 31 straipsnio 4 dalyje nurodytam išraiškos būdai 100 g arba 100 ml.

2. Nukrypstant nuo 31 straipsnio 2 dalies, 29 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse nurodytais atvejais energinė vertė ir maistingųjų medžiagų kiekis ir (arba) XIII priedo B dalyje išvardytų referencinių suvartojamų kiekių procentinis dydis gali būti nurodomi tik vienai porcijai arba vartojimo vienetui.

3. Naudojama porcija arba vienetas nurodomi šalia maistinumų deklaracijos.

4. Siekiant užtikrinti, kad maistingumo deklaracijos išraiška vienai porcijai arba vartojimo vienetui būtų įgyvendinama vienodai ir nustatytų vartotojui vienodą palyginimo pagrindą, Komisija gali, laikydamosi 46 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, atsižvelgdama į faktinę vartotojų vartojimo elgseną ir mitybos rekomendacijas, priimti taisykles dėl išraiškos vienai porcijai arba vartojimo vienetui, taikomas specifinėms maisto produktų kategorijoms.

33 straipsnis

Pateikimas

1. 29 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti duomenys pateikiami tame pačiame regėjimo lauke. Jie pateikiami kartu aiškia forma ir, prireikus – XV priede nustatyta pateikimo tvarka.

2. Jei pakanka vietos, 29 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti duomenys pateikiami lentelės forma, o skaičiai išdėstomi stulpeliu. Jei vietos trūksta, informacija išdėstoma eilutėmis.

3. 29 straipsnio 3 dalyje nurodyti duomenys gali būti pateikiami kartu:

- a) kitame nei šio straipsnio 1 dalyje nurodytame regėjimo lauke; ir
- b) kita nei nurodytoji šio straipsnio 2 dalyje forma.

4. 29 straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodyti duomenys gali būti pateikiami kita nei nurodytoji šio straipsnio 2 dalyje forma.

5. Jei energinė vertė ar maistinės (-ių) medžiagos (-ų) kiekis produkte yra labai mažas, informacija apie šiuos elementus gali būti pakeista teiginiu, pvz., „Sudėtyje yra labai mažas ... kiekis“, ir pateikta šalia maistinumų deklaracijos, jei tokia yra.

Siekiant užtikrinti, kad ši dalis būtų įgyvendinama vienodai, Komisija gali, laikydamosi 46 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, priimti taisykles dėl 29 straipsnio 1–5 dalyse nurodytos energinės vertės ir maistinių medžiagų kiekių, kurie gali būti laikomi labai mažais.

6. Siekiant užtikrinti, kad šio straipsnio 1–4 dalyse nurodytų formų maistinumų deklaracijos pateikimo būdas būtų taikomas vienodai, Komisija, laikydamosi 46 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, gali priimti šiuo klausimu įgyvendinimo taisykles.

34 straipsnis

Papildomos išraiškos ir pateikimo formos

1. 29 straipsnio 1–5 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis gali būti nurodomi ne tik 31 straipsnio 2 ir 4 dalyse bei 32 straipsnyje nurodytomis išraiškos formomis ir 33 straipsnio 2 dalyje nurodytais pateikimo būdais, bet ir kita išraiškos forma ir (arba) pateikiami ne tik žodžiais ar skaičiais, bet ir kartu naudojant grafines formas ar simbolius, jei laikomasi šių reikalavimų:

- a) jais nėra klaidinamas vartotojas, kaip nurodyta 7 straipsnyje;
- b) jais siekiama sudaryti palankesnes sąlygas vartotojams geriau suprasti maisto produkto poveikį ar svarbą energinei ir maistinei mitybos vertei;
- c) yra įrodymų, kad vidutinis vartotojas supranta tokias išraiškas ar pateikimo formas; ir
- d) kitų išraiškos formų atveju – jos grindžiamos suderintais referenciniais suvartojamais kiekiais arba, jei jų nenustatyta, visuotinai pripažintomis mokslinėmis rekomendacijomis dėl suvartojamų energinės vertės ar maistinių medžiagų kiekių.

2. Valstybės narės gali rekomenduoti maisto verslo operatoriams naudoti vieną ar daugiau papildomų maistinumų deklaracijos išraiškos ar pateikimo formų, kurios, jų manymu, geriausiai atitinka 1 dalies a–d punktuose nustatytus reikalavimus. Valstybės narės pateikia Komisijai išsamią informaciją apie tokias papildomas išraiškas ir pateikimo formas.

3. Valstybės narės užtikrina tinkamą maistinumų deklaracijos išraiškos ir pateikimo formų naudojimo jų teritorijoje esančioje rinkoje stebėseną.

Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tokių papildomų išraiškos ar pateikimo formų stebėsenai, valstybės narės gali reikalauti, kad maisto verslo operatoriai, pateikiantys į jų teritorijoje esančią rinką maisto produktus su tokia informacija, praneštų kompetentingai institucijai apie papildomų išraiškos ar pateikimo formų naudojimą ir atitinkamai pagrįstų, kad įvykdyti 1 dalies a–d punktuose nustatyti reikalavimai. Tokiais atvejais taip pat gali būti reikalaujama pateikti informaciją apie tokių papildomų išraiškos ar pateikimo formų naudojimo nutraukimą.

4. Komisija sudaro palankesnes sąlygas valstybių narių keitimuisi informacija tarpusavyje, su Komisija ir su suinteresuotaisiais subjektais klausimais, susijusiais su papildomų maistingo deklaratijos išraiškos ir pateikimo formų naudojimą, ir organizuoja keitimąsi informacija.

5. Atsižvelgdama į įgytą patirtį, ne vėliau kaip ... (*) Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl papildomų išraiškos ir pateikimo formų naudojimo, jų poveikio vidaus rinkai ir tikslingumo toliau derinti tas išraiškos ir pateikimo formas. Šiuo tikslu valstybės narės pateikia Komisijai atitinkamos informacijos apie tokių papildomų išraiškos ir pateikimo formų naudojimą jų teritorijoje esančioje rinkoje. Kartu su šia ataskaita Komisija gali pateikti pasiūlymus iš dalies keisti atitinkamas Sąjungos nuostatas.

6. Siekiant užtikrinti, kad šis straipsnis būtų taikomas vienodai, Komisija gali, laikydamosi 46 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, priimti išsamias šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalių taikymo taisykles.

V SKYRIUS

SAVANORIŠKAI TEIKIAMA INFORMACIJA APIE MAISTĄ

35 straipsnis

Taikomi reikalavimai

1. Jei 9 ir 10 straipsniuose nurodyta informacija apie maistą teikiama savanoriškai, tokia informacija turi atitikti šio reglamento IV skyriaus 2 ir 3 skirsniuose nustatytus reikalavimus.

2. Savanoriškai teikiama informacija apie maistą turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) ja nėra klaidinamas vartotojas, kaip nurodyta 7 straipsnyje;
- b) vartotojui ji nėra dviprasmiška ar paini;
- c) prireikus, ji grindžiama atitinkamais moksliniais duomenimis.

(*) Aštuoneri metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

3. Komisija gali, laikydamosi 46 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, priimti įgyvendinimo taisykles dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimų taikymo savanoriškai teikiamai informacijai apie galimą ir nenumatytą alergijas arba netoleravimą sukeliančių medžiagų arba produktų buvimą maisto produkto sudėtyje.

4. Siekiant užtikrinti, kad vartotojai būtų tinkamai informuojami, tais atvejais, kai maisto verslo operatoriai įvairiu pagrindu savanoriškai teikia informaciją apie maistą, kuri gali klaidinti vartotoją arba būti paini, Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 49 straipsnį bei laikydamosi 50 ir 51 straipsniuose nustatytų sąlygų, numatyti ne tik šio straipsnio 3 dalyje nurodytą atvejį, bet ir papildomus savanoriškus informacijos apie maistą teikimo atvejus.

36 straipsnis

Pateikimas

Savanoriškai teikiama informacija apie maistą išdėstoma taip, kad netrūktų vietos privalomai informacijai apie maistą pateikti.

VI SKYRIUS

NACIONALINĖS PRIEMONĖS

37 straipsnis

Nacionalinės priemonės

1. Šiuo reglamentu konkrečiai suderintų klausimų srityje valstybės narės negali priimti nacionalinių priemonių ar toliau jas taikyti, nebent tai būtų leidžiama pagal Sąjungos teisę. Tos nacionalinės priemonės neturi sudaryti kliūčių laisvam prekių judėjimui.

2. Nepažeidžiant 38 straipsnio, valstybės narės gali patvirtinti nacionalines priemones šiuo reglamentu konkrečiai nesuderintų klausimų srityje, jeigu jomis nedraudžiamas laisvas šio reglamento reikalavimus atitinkančių prekių judėjimas, jam nesudaromos kliūtys ar jis neribojamas.

38 straipsnis

Nacionalinės priemonės dėl papildomų privalomų duomenų

1. Valstybės narės 43 straipsnyje nustatyta tvarka gali priimti priemones, reikalaujančias ne tik 9 straipsnio 1 dalyje ir 10 straipsnyje nurodytų privalomų duomenų, bet ir papildomų privalomų duomenų apie specifines maisto produktų rūšis ar kategorijas, pagrįsdamos šį reikalavimą bent viena iš šių priežasčių:

- a) visuomenės sveikatos apsauga;
- b) vartotojų apsauga;
- c) sukčiavimo prevencija;

d) pramoninės ir komercinės nuosavybės teisių apsauga, kilmės nuorodomis, registruotaisiais kilmės vietos pavadinimais ir nesąžiningos konkurencijos prevencija.

2. Vadovaudamasi 1 dalimi valstybės narės gali imtis priemonių, susijusių su privalomu maisto produktų kilmės šalies ar kilmės vietos nurodymu tik tuo atveju, jei egzistuoja įrodytas ryšys tarp tam tikrų maisto produkto savybių ir jo kilmės. Pranešdamos apie tokias priemones Komisijai valstybės narės pateikia įrodymų, kad daugumai vartotojų ta informacija yra labai svarbi.

39 straipsnis

Pienas ir pieno gaminiai

Pieno ir pieno gaminių, teikiamų pakartotiniam naudojimui skirtuose stikliniuose buteliuose, atveju valstybės narės gali priimti nuo 9 straipsnio 1 dalies ir 10 straipsnio 1 dalies nukrypti leidžiančias priemones.

Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų priemonių tekstus.

40 straipsnis

Alkoholiniai gėrimai

Kol nebus priimtos 16 straipsnio 4 dalyje nurodytos Sąjungos nuostatos, valstybės narės gali palikti galioti nacionalines priemones dėl gėrimų, kurių alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra didesnė nei 1,2 %, sudedamųjų dalių, išvardijimo.

41 straipsnis

Grynojo kiekio išraiška

Nesant 23 straipsnio 2 dalyje nurodytų Sąjungos nuostatų dėl nurodytų maisto produktų grynojo kiekio išraiškos kitokio būdo, nei nurodytasis 23 straipsnio 1 dalyje, valstybės narės gali toliau taikyti iki ... (*) priimtas nacionalines priemones.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie tokias priemones ne vėliau kaip ... (**). Komisija apie jas informuoja kita valstybės narės.

42 straipsnis

Nacionalinės priemonės dėl nefasuotų maisto produktų

1. Jeigu maisto produktai galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms yra pateikiami pardavimui nefasuoti, arba jeigu jie vartotojo prašymu pakuojami pardavimo vietoje, arba yra fasuoti tiesioginiam pardavimui:

(*) Šio reglamento įsigaliojimo data.

(**) Treji metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

a) 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus duomenis pateikti privaloma;

b) kitus 9 ir 10 straipsniuose nurodytus duomenis pateikti neprivaloma, nebent valstybės narės priimtų priemones, pagal kurias būtų reikalaujama pateikti kai kuriuos arba visus tokius duomenis arba tokių duomenų elementus.

2. Valstybės narės gali priimti priemones dėl 1 dalyje nurodytų duomenų arba tų duomenų elementų teikimo būdų ir, tam tikrais atvejais, jų išraiškos ir pateikimo formos.

3. Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai 1 dalies b punkte ir 2 dalyje nurodytų priemonių tekstus.

43 straipsnis

Pranešimų teikimo tvarka

1. Jei daroma nuoroda į šį straipsnį, valstybė narė, jei ji mano, kad būtina priimti naują informaciją apie maistą reglamentuojantį teisės aktą, iš anksto praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie numatomas taikyti priemones ir jas pagrindžia.

2. Komisija konsultuojasi su Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniu komitetu, įsteigtu pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį, jei tokios konsultacijos, jos nuomone, yra reikalingos arba jei to prašo valstybė narė.

3. Valstybė narė mananti, kad būtina priimti naują informaciją apie maistą reglamentuojančius teisės aktus, gali imtis numatytų priemonių tik po trijų mėnesių po 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo, jei ji nėra gavusi neigiamos Komisijos nuomonės.

4. Jei Komisijos nuomonė yra neigiama, iki šio straipsnio 3 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos Komisija pradeda 46 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą, kad nustatytų, ar numatytos priemonės gali būti įgyvendintos, prireikus atlikus tam tikrus pakeitimus.

5. Priemonėms, kurioms taikoma šio straipsnio nurodyta tvarka, netaikoma 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/34/EB, nustatanti informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

VII SKYRIUS

ĮGYVENDINIMO, IŠ DALIES KEIČIANČIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

44 straipsnis

Priedų pakeitimai

Kad būtų atsižvelgta į technikos pažangą, mokslo raidą, vartotojų sveikatą ar vartotojų poreikį gauti informaciją, taip pat atsižvelgdama į nuostatas dėl 10 straipsnio 2 dalyje ir 21 straipsnio 2 dalyje nurodytų II ir III priedų pakeitimų, Komisija gali, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 49 straipsnį bei laikydamosi 50 ir 51 straipsniuose nustatytų sąlygų, iš dalies keisti šio reglamento priedus.

45 straipsnis

Įgyvendinimo priemonių ar deleguotų teisės aktų pereinamasis laikotarpis ir taikymo pradžios data

1. Nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies, naudodamasi šiuo reglamentu jai suteiktais įgaliojimais patvirtinti priemonės laikantis 46 straipsnio 2 dalyje nurodytų reguliavimo procedūrų ar priimdama deleguotus teisės aktus laikantis 49–52 straipsnių, Komisija:

a) nustato atitinkamą pereinamąjį laikotarpį naujų priemonių taikymui, per kurį maisto produktai, kurių etiketės neatitinka naujų priemonių, gali būti pateikiami į rinką ir po kurio tokių maisto produktų, kurie į rinką buvo pateikti dar nepasibaigus pereinamajam laikotarpiui, atsargos gali būti toliau parduodamos, kol jos baigsis; ir

b) užtikrina, kad tos priemonės būtų taikomos nuo bet kurių kalendorinių metų balandžio 1 d.

2. 1 dalies b punktas netaikomas skubos atvejais, kai toje dalyje nurodytų priemonių tikslas – žmonių sveikatos apsauga.

46 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.

2. Jei daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.

47 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 pakeitimai

Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 7 straipsnio pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„Produktų, apie kuriuos pateikiamas teiginys apie maistingumą ir (arba) sveikatingumą, maistingumą privaloma nurodyti ženklinant, išskyrus bendro pobūdžio reklamą. Pateiktiną informaciją sudaro ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. .../2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams (*) 29 straipsnio 1 dalyje nurodyti duomenys. Jei pateikiamas teiginys apie Reglamento (ES) Nr. .../2011 29 straipsnio 2 dalyje nurodytos maistinės medžiagos maistingumą ir (arba) sveikatingumą, tos maistinės medžiagos kiekis nurodomas pagal to reglamento 30–33 straipsnius.

Tame pačiame kaip ir maistingumo ženklėjimas regėjimo lauke pateikiamas (-i) medžiagos (-ų) kiekis (-iai), su kuriuo (-iais) susijęs teiginys apie maistingumą arba sveikatingumą ir kuris (-ie) nepateikiamas (-i) nurodant maistingumą ženklinant bei išreiškiamas remiantis Reglamento (ES) Nr. .../2011 30, 31 ir 32 straipsniais. Medžiagos kiekiui išreikšti turi būti naudojami tinkami atitinkamų atskirų medžiagų matavimo vienetai.

(*) OL L ...“

48 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 pakeitimai

Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 7 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Vitaminais ir mineralinėmis medžiagomis papildytų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, maistingumą privaloma nurodyti ženklinant. Pateiktiną informaciją sudaro ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. .../2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams (*) 29 straipsnio 1 dalyje nurodyti duomenys ir bendri vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekiai, esantys maisto produkto sudėtyje po papildymo.

(*) OL L ...“

49 straipsnis

Delegavimas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 10 straipsnio 2 dalyje, 12 straipsnio 3 dalyje, 13 straipsnio 5 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje, 21 straipsnio 2 dalyje, 23 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 6 dalyje, 30 straipsnio 2 dalyje, 35 straipsnio 4 dalyje ir 44 straipsnyje nurodytus deleguotus teisės aktus penkerių metų laikotarpiu nuo ... (*). Komisija pateikia ataskaitą dėl deleguotų įgaliojimų ne vėliau kaip likus šešiams mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų delegavimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba jį atšaukia pagal 50 straipsnį.

2. Kai tik Komisija priima deleguotą teisės aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

(*) Šio reglamento įsigaliojimo data.

3. Įgaliojimai priimti deleguotus teisės aktus Komisijai suteikiami laikantis 50 ir 51 straipsniuose nustatytų sąlygų.

4. Tais atvejais, kai dėl iškilusios naujos rimtos grėsmės žmonių sveikatai būtina nedelsiant imtis skubių priemonių, pagal 10 straipsnio 2 dalį ir 21 straipsnio 2 dalį priimamiems deleguotiems teisės aktams taikoma 52 straipsnyje nurodyta procedūra.

50 straipsnis

Delegavimo atšaukimas

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti įgaliojimus priimti 10 straipsnio 2 dalyje, 12 straipsnio 3 dalyje, 13 straipsnio 5 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje, 21 straipsnio 2 dalyje, 23 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 6 dalyje, 30 straipsnio 2 dalyje, 35 straipsnio 4 dalyje ir 44 straipsnyje nurodytus deleguotus teisės aktus.

2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad nuspręstų, ar atšaukti įgaliojimų delegavimą, stengiasi informuoti kitą instituciją ir Komisiją per protingą terminą iki galutinio sprendimo priėmimo dienos, nuroydamą deleguotus įgaliojimus, kurie galėtų būti atšaukti, ir galimas tokio atšaukimo priežastis.

3. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Jis įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Sprendimas neturi poveikio jau galiojančių deleguotų teisės aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

51 straipsnis

Prieštaravimai dėl deleguotų teisės aktų

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl deleguoto teisės akto per du mėnesius nuo pranešimo dienos.

Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

2. Jeigu iki 1 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto, deleguotas teisės aktas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jo nuostatose nurodytą dieną.

Deleguotas teisės aktas gali būti skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigaliojti iki to laikotarpio pabaigos, jeigu tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba informavo Komisiją, kad nepareikš prieštaravimų.

3. Jeigu per 1 dalyje nurodytą laikotarpį Europos Parlamentas ar Taryba pareikia prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto, šis

aktas neišgalioja. Prieštaravimus pareikšusi institucija nurodo prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto priežastis.

52 straipsnis

Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguoti teisės aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi, kol pagal 3 dalį nepareikiama prieštaravimų.

2. Pranešime Europos Parlamentui ir Tarybai apie pagal šį straipsnį priimtą deleguotą teisės aktą turi būti nurodytos skubos procedūros taikymo priežastys.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl pagal šį straipsnį priimto deleguoto teisės akto laikantis 51 straipsnyje nurodytos procedūros. Tokiu atveju aktas nustoja būti taikomas. Dėl tokio deleguoto teisės akto prieštaravimus pareikšusi institucija turi nurodyti prieštaravimo priežastis.

53 straipsnis

Panaikinimas

1. Direktyvos 87/250/EEB, 90/496/EEB, 1999/10/EB, 2000/13/EB, 2002/67/EB, 2008/5/EB ir Reglamentas (EB) Nr. 608/2004 panaikinami nuo ... (*).

2. Nuorodos į panaikintus teisės aktus laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

54 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Maisto produktai, pateikti į rinką arba paženklinėti anksčiau nei ... (**), neatitinkantys šio reglamento reikalavimų, gali būti parduodami, kol baigsis šių maisto produktų atsargos.

Maisto produktai, pateikti į rinką arba paženklinėti anksčiau nei ... (***), neatitinkantys šio reglamento 9 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytų reikalavimų, gali būti parduodami, kol baigsis šių maisto produktų atsargos.

2. Nuo ... (**) iki ... (***), jei teikiama neprivaloma maistingo deklaratija, ji turi atitikti 29–34 straipsnius.

3. Taikant leidžiančią nukrypti nuo Direktyvos 90/496/EEB, Reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 7 straipsnio ir Reglamentas (EB) 1925/2006 7 straipsnio 3 dalies nuostatą, maisto produktai, paženklinėti pagal šio reglamento 29–34 straipsnius, gali būti pateikiami į rinką iki ... (**)

(*) Treji metai po šio reglamento įsigaliojimo.

(**) Pirmoji mėnesio diena praėjus trejiems metams po šio reglamento įsigaliojimo.

(***) Pirmoji mėnesio diena praėjus penkeriems metams po šio reglamento įsigaliojimo.

55 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo pradžios data

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo ... (*), išskyrus 9 straipsnio 1 dalies 1 punktą, kuris taikomas nuo ... (**).

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta ...

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

...

Tarybos vardu
Pirmininkas

...

(*) Pirmoji mėnesio diena praėjus trejiems metams po šio reglamento įsigaliojimo.

(**) Pirmoji mėnesio diena praėjus penkeriems metams po šio reglamento įsigaliojimo.

I PRIEDAS

SPECIALIOSIOS TERMINŲ APIBRĖŽTYS

nurodytos 2 straipsnio 4 dalyje

1. Maistingumo deklaracija arba „maistingumo nurodymas ženklinant“ – informacija, kurioje nurodoma:
 - a) energinė vertė; arba
 - b) energinė vertė ir viena ar daugiau šių maistinių medžiagų ir jų konkrečiai nurodyti komponentai:
 - riebalai (sočiosios riebalų rūgštys, riebalų rūgštys transizomerai, mononesočiosios riebalų rūgštys, polinesočiosios riebalų rūgštys),
 - angliavandeniai (cukrūs, polioliiai, krakmolos),
 - druska,
 - skaidulinės medžiagos,
 - baltymai,
 - bet kuris iš XIII priedo A dalies 1 punkte išvardytų vitaminų ar mineralinių medžiagų, kurių kiekiai yra dideli, kaip apibrėžta XIII priedo A dalies 2 punkte.
2. Riebalai – visi lipidai, įskaitant fosfolipidus.
3. Sočiosios riebalų rūgštys – riebalų rūgštys, neturinčios dvigubų jungčių.
4. Riebalų rūgštys transizomerai – riebalų rūgštys su ne mažiau kaip viena nekonjuguota (t. y. ne mažiau kaip viena įterpta metileno grupe) dviguba anglies-anglies jungtimi trans konfigūracijoje.
5. Mononesočiosios riebalų rūgštys – riebalų rūgštys su viena cis dviguba jungtimi.
6. Polinesočiosios riebalų rūgštys – riebalų rūgštys su dviem ar daugiau cis-, cis-metileno pertrauktomis dvigubomis jungtimis.
7. Angliavandeniai – visi angliavandeniai, įskaitant poliolius, metabolizuojami žmogaus organizme.
8. Cukrūs – visi maisto produktuose esantys monosacharidai ir disacharidai, išskyrus poliolius.
9. Polioliiai – alkoholiai, kurių sudėtyje yra daugiau nei dvi hidroksilo grupės.
10. Baltymai – baltymų kiekis, apskaičiuotas pagal šią formulę:
$$\text{baltymai} = \text{bendras azoto kiekis pagal Kjeldalį} \times 6,25.$$
11. Druska – druskos kiekio ekvivalentas, apskaičiuotas pagal šią formulę: $\text{druska} = \text{natris} \times 2,5$.
12. Skaidulinė medžiaga – angliavandenių polimerai su trimis ar daugiau monomero grandžių, kurių žmogaus plonoji žarna nevirškina ir neįsisavina, ir kurie priskiriami šioms kategorijoms:
 - valgomiems angliavandenių polimerams, kurie vartojant natūraliai susidaro maiste,
 - valgomiems angliavandenių polimerams, gautiems iš maisto žaliavos fiziniu, fermentavimo ar cheminiu būdu ir turintiems naudingą fiziologinį poveikį, įrodytą visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais,
 - valgomiems sintetiniams angliavandenių polimerams, turintiems naudingą fiziologinį poveikį, įrodytą visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais.
13. Vidutinė vertė – vertė, kuri geriausiai atspindi atitinkamame maisto produkte esantį maistinės medžiagos kiekį, atsižvelgiant į sezoninius svyravimus, vartojimo būdą ir kitus veiksnius, galinčius turėti įtakos realios vertės pokyčiams.

II PRIEDAS

ALERGIJĄ ARBA NETOLERAVIMĄ SUKELIANČIOS MEDŽIAGOS ARBA PRODUKTAI

1. Glitimo turintys javai (t. y. kviečiai, rugiai, miežiai, avižos, spelta, kamutas arba jų sukryžmintos atmainos) ir jų produktai, išskyrus:
 - a) kviečių pagrindu pagamintus gliukozės sirupus, turinčius dekstrozės ⁽¹⁾;
 - b) kviečių pagrindu pagamintus maltodekstrinus ⁽¹⁾;
 - c) miežių pagrindu pagamintus gliukozės sirupus;
 - d) javus, naudojamus alkoholio distiliatų, įskaitant žemės ūkio kilmės etilo alkoholių, gamybai;
2. Vėžiagyviai ir jų produktai.
3. Kiaušiniai ir jų produktai.
4. Žuvys ir jų produktai, išskyrus:
 - a) žuvies želatiną, naudojamą kaip vitaminų ar karotinoidų pagalbinę medžiagą;
 - b) žuvies želatiną ar žuvų klijus, naudojamus alaus ir vyno skaidrinimui.
5. Žemės riešutai ir jų produktai.
6. Sojų pupelės ir jų produktai, išskyrus:
 - a) rafinuotą sojų pupelių aliejų ir riebalus ⁽¹⁾;
 - b) natūralių tokoferolių mišinius (E306), natūralų d-alfa tokoferolį, natūralų d-alfa tokoferolacetatą, natūralų sojų pupelių d-alfa tokoferolio sukcinatą;
 - c) iš sojų pupelių aliejaus gautus fitosterolius ir fitosterolio esterius;
 - d) augalinių stanolių esterius, pagamintus iš sojų pupelių aliejaus sterolių.
7. Pienas ir jo produktai (įskaitant laktozę), išskyrus:
 - a) išrūgas, naudojamas alkoholio distiliatų, įskaitant žemės ūkio kilmės etilo alkoholių, gamybai;
 - b) laktitolį.
8. Riešutai, t. y. migdolai (*Amygdalus communis L.*), lazdyno riešutai (*Corylus avellana*), graikiniai riešutai (*Juglans regia*), anakardžiai (*Anacardium occidentale*), pekaninės karijos (*Carya illinoensis (Wangenh.) K. Koch*), brazilinės bertoletijos (*Bertholletia excelsa*), pistacijos (*Pistacia vera*), makadamijos ar Kvinslendo riešutai (*Macadamia ternifolia*) bei jų produktai, išskyrus riešutus, naudojamus alkoholio distiliatų, įskaitant žemės ūkio kilmės etilo alkoholių, gamybai.
9. Salierai ir jų produktai.
10. Garstyčios ir jų produktai.
11. Sezamo sėklos ir jų produktai.

⁽¹⁾ Ir iš jų gauti produktai, jei dėl apdorojimo proceso nepadidėja tarnybos įvertintas atitinkamo produkto, iš kurio jie gauti, alergiskumo lygis.

-
12. Sieros dioksidas ir sulfitai, kurių koncentracija didesnė kaip 10 mg/kg arba 10 mg/l, visame SO₂ skaičiuojami paruoštiems vartoti produktams arba produktams, atgamintiems pagal gamintojų nurodymus.
 13. Lubinai ir jų produktai.
 14. Moliuskai ir jų produktai.
-

III PRIEDAS

MAISTO PRODUKTAI, KURIUOS ŽENKLINANT TURI BŪTI NURODYTAS VIENAS AR DAUGIAU PAPILDOMŲ DUOMENŲ

Maisto produkto rūšis arba kategorija	Duomenys
1. Maisto produktai, kuriuos pakuojant naudojamos tam tikros dujos	
1.1 Maisto produktai, kurių vartojimo trukmė pratęsta jiems pakuoti naudojant dujas, leistinas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1333/2008	„supakuotas naudojant apsaugines dujas“.
2. Maisto produktai, kurių sudėtyje yra saldiklių	
2.1 Maisto produktai, kurių sudėtyje yra saldiklio ar saldiklių, leistinų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1333/2008	Teiginys „su saldikliu (-iais)“ turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
2.2 Maisto produktai, į kuriuos įdėta tiek cukraus arba cukrų, tiek saldiklio arba saldiklių, leistinų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1333/2008	Teiginys „su cukrumi (-ais) ir saldikliu (-iais)“ turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
2.3 Maisto produktai, kurių sudėtyje yra aspartamo / aspartamo-acesulfamo druskos, leistinų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1333/2008	„sudėtyje yra fenilalanino šaltinis“.
2.4 Maisto produktai, kurių sudėtyje yra daugiau nei 10 % poliolių priedų, leistinų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1333/2008	„vartojant dideliais kiekiais gali sukelti viduriavimą“.
3. Maisto produktai, kurių sudėtyje yra glicerhizininės rūgšties arba jos amonio druskos	
3.1 Konditerijos gaminiai ar gėrimai, kurių sudėtyje yra glicerhizininės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo įdėta tokios (-ų) medžiagos (-ų) arba paprastojo saldymedžio <i>Glycyrrhiza glabra</i> augalo, kurio koncentracija 100 mg/kg ar 10 mg/l arba didesnė.	Žodžiai „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio“ turi būti įterpti iškart po sudedamųjų dalių sąrašo, nebent žodis „paprastasis saldymedis“ jau įtrauktas į sudedamųjų dalių sąrašą arba į maisto produkto pavadinimą. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
3.2 Konditerijos gaminiai, kurių sudėtyje yra glicerhizininės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo įdėta tokios (-ų) medžiagos (-ų) arba paprastojo saldymedžio <i>Glycyrrhiza glabra</i> augalo, kurio koncentracija 4 g/kg arba didesnė.	Iš karto po sudedamųjų dalių sąrašo įterpiamas teiginys „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio – sergantieji hipertenzija turi vartoti saikingai“. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
3.3 Gėrimai, kurių sudėtyje yra glicerhizininės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo įdėta tokios (-ų) medžiagos (-ų) arba paprastojo saldymedžio <i>Glycyrrhiza glabra</i> augalo, kurio koncentracija 50 mg/l ar didesnė arba 300 mg/l ar didesnė tuo atveju, kai gėrimo alkoholio koncentracija didesnė nei 1,2 % tūrio (!).	Iš karto po sudedamųjų dalių sąrašo įterpiamas teiginys „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio – sergantieji hipertenzija turi vartoti saikingai“. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
4. Gėrimai, kurių sudėtyje yra daug kofeino, arba maisto produktai, į kuriuos įdėta kofeino	
4.1 Gėrimai, išskyrus pagamintus kavos, arbatos arba kavos ar arbatos ekstrakto pagrindu, kai produkto pavadinime yra žodis „kava“ arba „arbata“, kurie: — skirti vartoti be jokių pakeitimų ir kuriuose kofeino, nesvarbu iš kokio šaltinio, dalis yra didesnė kaip 150 mg/l, arba — pagaminti iš koncentruoto ar išdžiovinto produkto ir juose kofeino, nesvarbu iš kokio šaltinio, dalis yra didesnė kaip 150 mg/l	Užrašas „Daug kofeino. Nerekomenduojama vaikams ir nėščioms moterims“ tame pačiame regėjimo lauke kaip ir gėrimo pavadinimas; po užrašo skliausteliuose ir pagal šio reglamento 13 straipsnio 1 dalį nurodomas kofeino kiekis mg/100 ml.

Maisto produkto rūšis arba kategorija	Duomenys
4.2 Kiti nei 4.1 punkte paminėti maisto produktai, į kuriuos kofeino įdėta mitybos ar fiziologiniu tikslu.	Užrašas „Įdėta kofeino. Nerekomenduojama vaikams ir nėščioms moterims“ tame pačiame regėjimo lauke kaip ir produkto pavadinimas; po užrašo skliausteliuose ir pagal šio reglamento 13 straipsnio 1 dalį nurodomas kofeino kiekis mg/100g/ml. Maisto papildų etiketėse kofeino kiekis nurodomas kiekiui, kurį rekomenduojama suvartoti per parą.

5. Maisto produktai, į kuriuos įdėta fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių arba fitostanolio esterių

5.1 Maisto produktai ir sudedamosios dalys, į kuriuos įdėta fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių arba fitostanolio esterių	1) Užrašas „Įdėta augalų sterolių“ arba „Įdėta augalų stanolių“ tame pačiame regėjimo lauke kaip ir maisto produkto pavadinimas; 2) įdėtų fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių arba fitostanolio esterių kiekis (išreikštas % arba g kaip laisvieji augalų steroliai ir (arba) augalų stanoliai 100 g arba 100 ml maisto produkto) nurodomas sudedamųjų dalių sąraše; 3) teiginys, kad maisto produktas skirtas išimtinai žmonėms, norintiems sumažinti cholesterolio kiekį kraujyje; 4) teiginys, kad pacientai, vartojantys cholesterolį mažinančius vaistus, produktą gali vartoti tik prižiūrint gydytojui; 5) aiškiai matomas teiginys, kad maisto produktas gali netikti nėščių ir krūtimi maitinančių moterų ir mažesnių kaip penkerių metų vaikų mitybai; 6) patarimas, kad maisto produktas turi būti subalansuotos ir įvairios mitybos dalis, o siekiant palaikyti karotinoidų kiekį reikia dažnai valgyti vaisius ir daržoves; 7) tame pačiame regėjimo lauke kaip ir teiginys, kurį reikia pateikti pagal 3 punktą, teiginys, kad negalima vartoti daugiau kaip 3 g įdėtų augalų sterolių ir (arba) augalų stanolių per parą; 8) atitinkamo maisto produkto arba maisto sudedamosios dalies porcijos apibrėžtis (pageidautina g arba ml), nurodant kiekvienoje esančio augalų sterolio ir (arba) augalų stanolio kiekį.
--	--

(¹) Šis dydis taikomas paruoštiems vartoti produktams arba produktams, atgamintiems pagal gamintojų nurodymus.

IV PRIEDAS

x AUKŠČIO APIBRĖŽTIS

x Aukštis

Paaiškinimai

1	Iškeltinių linija
2	Didžiųjų raidžių linija
3	Vidurinioji linija
4	Pagrindinė linija
5	Nuleistinių linija
6	x aukštis
7	Šrifto dydis

V PRIEDAS

MAISTO PRODUKTAI, KURIEMS NETAIKOMAS REIKALAVIMAS PATEIKTI PRIVALOMĄ MAISTINGUMO DEKLARACIJĄ

1. Neperdirbti produktai, sudaryti iš vienintelės sudedamosios dalies arba vienintelės kategorijos sudedamųjų dalių.
2. Produktai, perdirbti atliekant tik vieną perdirbimo operaciją – brandinant, sudaryti iš vienintelės sudedamosios dalies arba vienintelės kategorijos sudedamųjų dalių.
3. Žmonėms vartoti skirtas vanduo, įskaitant vandenį, į kurį įdėta tik anglies dioksido ir (arba) kvapiųjų medžiagų.
4. Prieskoninis augalas, prieskonis arba jų mišiniai.
5. Druska ir druskos pakaitalai.
6. Saldikliai, skirti maistui pasaldinti valgant.
7. Produktai, kuriems taikoma 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/4/EB dėl kavos ir cikorijos ekstraktų ⁽¹⁾, nemaltos arba maltos kavos pupelės ir nemaltos arba maltos kavos pupelės be kofeino.
8. Žolelių ir vaisių užpilas, arbata, arbata be kofeino, greitai paruošiama arba tirpi arbata, arbatos ekstraktas, greitai paruošiama arba tirpi arbata ar arbatos ekstraktas be kofeino, kurių sudėtyje nėra kitų įdėtų sudedamųjų dalių, išskyrus kvapiąsias medžiagas, kurios nekeičia arbatos maistinės vertės.
9. Fermentuotas actas ir acto pakaitalai, įskaitant tuos, į kuriuos įdėta tik kvapiųjų medžiagų.
10. Kvapiosios medžiagos.
11. Maisto priedai.
12. Pagalbinės perdirbimo medžiagos.
13. Maisto fermentai.
14. Želatina.
15. Uogienės tirštinimo mišiniai.
16. Mielės.
17. Kramtomosios gumos.
18. Maisto produktai pakuotėse arba taroje, kurių didžiausias paviršiaus plotas yra mažesnis nei 25 cm².
19. Maisto produktai, kuriuos gamintojas nedideliais kiekiais tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui arba vietos mažmeninėms įmonėms, kurios juos tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui.

⁽¹⁾ OL L 66, 1999 3 13, p. 26.

VI PRIEDAS

MAISTO PRODUKTO PAVADINIMAS IR KONKRETŪS PAPILDOMI DUOMENYS

A DALIS. SU MAISTO PRODUKTO PAVADINIMU TEIKIAMI PRIVALOMI DUOMENYS

1. Maisto produkto pavadinimą sudaro arba kartu su juo pateikiami duomenys apie fizinį maisto produkto pavimą arba ypatingą jo apdorojimo būdą (pvz., susmulkintas į miltelius, išdžiovintas šaldant, greitai užšaldytas, koncentruotas, rūkytas) visais atvejais, kai, nepateikus šios informacijos, pirkėjas galėtų būti suklaidintas.
2. Maisto produktų, kurie prieš parduodant buvo užšaldyti ir kurie parduodami atitirpinti, atveju, prie maisto produkto pavadinimo pateikiama nuoroda „atitirpintas“.
3. Ant visų jonizuojančiąja spinduliuote apdorotų maisto produktų turi būti šios nuorodos:

„švitinta“ arba „apdorota jonizuojančiąja spinduliuote“ ir kitos 1999 m. vasario 22 d. Direktyvoje 1999/2/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su jonizuojančiąja spinduliuote apdorotais maisto produktais ir jų ingredientais, suderinimo ⁽¹⁾ nustatytos nuorodos.

4. Maisto produktų, kurių vienas iš komponentų arba viena iš sudedamųjų dalių, kuri yra paprastai naudojama arba natūraliai esanti, kaip tikisi vartotojai, yra pakeista kitokiu komponentu ar kitokia sudedamąja dalimi, etiketėje, be sudedamųjų dalių sąrašo, aiškiai nurodomas komponentas arba sudedamoji dalis, kuri naudota iš dalies ar visiškai pakeisti paprastai naudojamą arba natūraliai esantį komponentą ar sudedamąją dalį.

B DALIS. SU „SMULKINTOS MĖSOS“ PAVADINIMU SUSIJĘ KONKRETŪS REIKALAVIMAI

1. Sudėties kriterijai, tikrinami pagal dienos vidurkį:

	Riebumas	Kolageno / mėsos baltymų santykis ⁽¹⁾
— liesa smulkinta mėsa	≤ 7 %	≤ 12 %
— smulkinta gryna jautiena	≤ 20 %	≤ 15 %
— smulkinta mėsa, kurioje yra kiaulienos	≤ 30 %	≤ 18 %
— smulkinta kitų rūšių gyvūnų mėsa	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Kolageno / mėsos baltymų santykis išreiškiamas kaip kolageno procentas visuose mėsos baltymuose. Kolageno kiekis – tai hidroksiprolino kiekis, padaugintas iš koeficiento 8.

2. Be to, kas numatyta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo V skirsnio IV skyriaus reikalavimuose, etiketėse nurodoma:

— „riebumo procentas ≤ ... %“,

— „kolageno / mėsos baltymų santykis ≤ ... %“.

3. Valstybės narės gali leisti pateikti į nacionalinę rinką šios dalies 1 punkte nustatytų kriterijų neatitinkančią smulkintą mėsą, pažymėtą nacionaliniu ženklu, kurio neįmanoma supainioti su Reglamento (EB) Nr. 853/2004 5 straipsnio 1 dalyje nurodytais ženklais.

⁽¹⁾ OL L 66, 1999 3 13, p. 16.

VII PRIEDAS

SUDEDAMŲJŲ DALIŲ NURODYMAS IR PAVADINIMAS

A DALIS. KONKREČIOS NUOSTATOS DĖL SUDEDAMŲJŲ DALIŲ NURODYMO MAŽĖJANČIA TVARKA PAGAL SVORĮ

Sudedamosios dalies kategorija	Nuostata dėl nurodymo pagal svorį
1. Įdėtas vanduo ir lakieji produktai	Nurodomi pagal jų svorį galutiniame produkte. Įdėto vandens, kaip maisto produkto sudedamosios dalies, kiekis skaičiuojamas iš viso galutinio produkto kiekio atimant visą kitų panaudotų sudedamųjų dalių kiekį. Į šį kiekį atsižvelgti nebūtina, jei jis nesudaro daugiau kaip 5 % bendro galutinio produkto svorio. Ši leidžianti nukrypti nuostata netaikoma neperdirbtiems maisto produktams.
2. Koncentruotos ar dehidratuotos sudedamosios dalys, atgamintos gamybos proceso metu	Gali būti išvardytos pagal kiekį, buvusį prieš jas koncentruojant bei dehidratuojant.
3. Koncentruotų arba dehidratuotų maisto produktų, kuriuos ketinama atgaminti pridedant vandens, sudedamosios dalys	Gali būti išvardytos pagal jų dalį atgamintame produkte, tačiau sudedamųjų dalių sąraše turi būti įrašyti žodžiai „atgaminto produkto sudedamosios dalys“ arba „paruošto vartoti produkto sudedamosios dalys“.
4. Vaisiai, daržovės ar grybai, iš kurių nė vienas nėra vyraujantis pagal svorį ir kurie naudojami kintančiomis dalimis mišinyje, kuris yra maisto produkto sudedamoji dalis	Sudedamųjų dalių sąraše gali būti skirstomi į grupes „vaisiai“, „daržovės“ ar „grybai“, pridedant žodžius „įvairiomis dalimis“, po kurių iš karto pateikiamas esančių vaisių, daržovių ar grybų sąrašas. Tokiais atvejais mišinys į sudedamųjų dalių sąrašą įtraukiamas pagal 18 straipsnio 1 dalį, remiantis visa esančių vaisių, daržovių ar grybų mase.
5. Prieskonių ir prieskoninių augalų mišiniai, kuriuose pagal svorį neišsiskiria nė vienas prieskonis ar prieskoninis augalas	Gali būti išvardyti kitokia tvarka; tokiu atveju sudedamųjų dalių sąraše įrašomi žodžiai „įvairiomis dalimis“.
6. Mažiau kaip 2 % galutinio produkto sudarančios sudedamosios dalys	Gali būti išvardytos kitokia tvarka po kitų sudedamųjų dalių.
7. Panašios arba galinčios pakeisti viena kitą sudedamosios dalys, kurios gali būti naudojamos maisto produktams gaminti ar ruošti, nekeičiančios tų maisto produktų sudėties, pobūdžio ar numanomos vertės ir sudarančios mažiau kaip 2 % galutinio produkto	Sudedamųjų dalių sąraše gali būti nurodytos teiginiu „sudėtyje yra ... ir (arba) ...“, jei bent vienos iš ne daugiau kaip dviejų sudedamųjų dalių yra galutiniame produkte. Ši nuostata netaikoma maisto priedams arba sudedamosioms dalims, išvardytoms šio priedo C dalyje, ir alergiją ar netoleravimą sukeliančioms medžiagoms ar produktams, išvardytiems II priede.

B DALIS. TAM TIKRŲ SUDEDAMŲJŲ DALIŲ PAVADINIMAS PAGAL KATEGORIJOS (NE PAGAL SPECIFINĮ) PAVADINIMĄ

Nepažeidžiant 21 straipsnio, sudedamosios dalys, kurios priskiriamos vienai iš toliau išvardytų maisto produktų kategorijų ir kurios yra kito maisto produkto sudedamoji dalis, gali būti nurodomos pagal tos kategorijos pavadinimą, o ne pagal specifinį pavadinimą.

Maisto produkto kategorijos pavadinimas	Pavadinimas
1. Rafinuoti aliejai, išskyrus alyvuogių aliejų	„Aliejus“ su: — atitinkamu būdvardžiu – „augalinis“ ar „gyvūninis“ arba — nuoroda į jo konkrečią augalinę ar gyvūninę kilmę

Maisto produkto kategorijos pavadinimas	Pavadinimas
	Hidrinto aliejaus nuoroje prieš žodį „aliejus“ turi būti įrašytas atitinkamas būdvardis – iš dalies ar visiškai hidrintas, jei maistingumo deklaracijoje nenurodytas sočiųjų riebalų rūgščių ir riebalų rūgščių transizomerų kiekis.
2. Refinediniai riebalai	„Riebalai“ su: — atitinkamu būdvardžiu – „augaliniai“ ar „gyvūniniai“ arba — nuoroda į jų konkrečią augalinę ar gyvūninę kilmę Hidrinių riebalų nuoroje prieš žodį „riebalai“ turi būti įrašytas atitinkamas būdvardis – iš dalies ar visiškai hidrinti, jei maistingumo deklaracijoje nenurodytas sočiųjų riebalų rūgščių ir riebalų rūgščių transizomerų kiekis.
3. Dviejų arba daugiau rūšių javų miltų mišiniai	„Miltai“ ir grūdų, iš kurių jie sumalti, sąrašas pagal svorį mažėjančia tvarka
4. Krakmolas ir fizikiniais būdais arba fermentais modifikuotas krakmolas	„Kakmolas“
5. Visų rūšių žuvis, jei žuvis yra kito maisto produkto sudedamoji dalis ir jei tokio maisto produkto pavadinimas bei pateikimo forma nėra susiję su konkrečios rūšies žuvimi	„Žuvis“
6. Visų rūšių sūriai, jei sūris arba sūrių mišinys yra kito maisto produkto sudedamoji dalis ir jei tokio maisto produkto pavadinimas bei pateikimo forma nėra susiję su konkrečios rūšies sūriu	„Sūris“
7. Visi prieskoniai, kurie sudaro ne daugiau kaip 2 % maisto produkto svorio	„Prieskonis (prieskoniai)“ arba „prieskonių mišiniai“
8. Visi prieskoniniai augalai arba jų dalys, kurie sudaro ne daugiau kaip 2 % maisto produkto svorio	„Prieskoninis augalas (prieskoniniai augalai)“ arba „prieskoninių augalų mišinys“
9. Visų rūšių gumos preparatai, vartojami gaminti kramtomosios gumos pagrindą	„Kramtomosios gumos pagrindas“
10. Visų rūšių trapūs kepinti grūdų produktai	Atitinkamai „traškučiai“ arba „džiūvėsiai“
11. Visų rūšių sacharozė	„Cukrus“
12. Bevandenė dekstroze arba dekstrozės monohidratas	„Dekstroze“
13. Gliukozės sirupas ir bevandenės gliukozės sirupas	„Gliukozės sirupas“
14. Visų rūšių pieno baltymai (kazeinai, kazeinatai ir išrūgų baltymai) ir jų mišiniai	„Pieno baltymai“
15. Presuotas, ekstrahuotas arba rafinuotas kakavos sviestas	„Kakavos sviestas“
16. Visų rūšių vynai, kuriems taikomas Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 XI b priedas	„Vynas“

Maisto produkto kategorijos pavadinimas			Pavadinimas
17. Žinduolių ir paukščių ⁽¹⁾ , pripažintų tinkamais žmonių maistui, skeleto raumenys, su jiems priklausančiais ar greta esančiais audiniais, jei bendras jų sudėtyje esančių riebalų ir jungiamojo audinio kiekis neviršija toliau nurodytų dydžių ir kai mėsa yra kito maisto produkto sudedamoji dalis. Didžiausias riebalų ir jungiamojo audinio kiekis sudedamosiose dalyse, vadinamose terminu „... mėsa“			„... mėsa“ ir gyvūno, iš kurio ji gauta, rūšies (-ių) pavadinimas (-ai) ⁽²⁾
Rūšis	Riebumas	Kolageno / mėsos baltymų santykis ⁽³⁾	
— Žinduoliai (išskyrus triušius ir kiaules) ir rūšių mišinys, kuriame vyrauja žinduoliai	25 %	25 %	
— Kiaulės	30 %	25 %	
— Paukščiai ir triušiai	15 %	10 %	
Jei šie didžiausi leidžiami kiekiai viršijami, bet tenkinami visi kiti „mėsos“ apibrėžimo kriterijai, „... mėsos“ kiekis turi būti atitinkamai sumažintas, o sudedamųjų dalių sąrašas turi būti nurodytas ne tik žodis „... mėsa“, bet ir riebalai ir (arba) jungiamasis audinys, kurių yra produkte. Produktams, kuriems taikoma „mechanškai atskirtos mėsos“ apibrėžtis, šis apibūdinimas netaikomas.			
18. Visų rūšių produktai, kuriems taikoma „mechanškai atskirtos mėsos“ sąvokos apibrėžtis.			„mechanškai atskirta mėsa“ ir gyvūno, iš kurio ji gauta, rūšies (-ių) pavadinimas (-ai) ⁽²⁾
⁽¹⁾ Diafragma ir kramtomieji raumenys priskiriami skeleto raumenims, o širdis, liežuvis, galvos raumenys (išskyrus kramtomuosius), riešo, čiurnos ir uodegos raumenys jiems nepriskiriami. ⁽²⁾ Ženklinant anglų kalba, šį pavadinimą galima pakeisti bendrinio tam tikros gyvūno rūšies sudedamosios dalies pavadinimu. ⁽³⁾ Kolageno / mėsos baltymų santykis išreiškiamas kaip kolageno procentas mėsos baltymuose. Kolageno kiekis – tai hidroksiprolino kiekis, padaugintas iš koeficiento 8.			

C DALIS. TAM TIKRŲ SUDEDAMŲJŲ DALIŲ PAVADINIMAS JŲ KATEGORIJOS PAVADINIMU, PO JO NURODANT JŲ SPECIFINĮ PAVADINIMĄ ARBA E NUMERĮ

Nepažeidžiant 21 straipsnio, maisto priedai ir maisto fermentai, išskyrus išvardytuosius 20 straipsnio b punkte, priskiriami vienai iš šioje dalyje išvardytų kategorijų, turi būti nurodomos pagal tos kategorijos pavadinimą, o po jo turi būti nurodytas specifinis pavadinimas arba, jei tinkama, E numeris. Jei sudedamoji dalis priskiriama daugiau kaip vienai kategorijai, nurodoma kategorija pagal šiam maisto produkte atliekamą pagrindinę funkciją.

Rūgštis	Emulsinimo druskos ⁽¹⁾
Rūgštingumą reguliuojanti medžiaga	Kietiklis
Lipnumą reguliuojanti medžiaga	Aromato ir skonio stipriklis
Medžiaga nuo putojimo	Miltų apdorojimo medžiaga
Antioksidantas	Putojimą sukeliančios medžiagos
Užpildas	Stingdiklis
Dažiklis	Glajinė medžiaga
Emulsiklis	Drėgmę išlaikanti medžiaga

⁽¹⁾ Tik lydytam sūriui ir produktams, kurių pagrindinė sudedamoji dalis yra lydyti sūriai.

Modifikuotas krakmolos ⁽¹⁾	Atskiriklis
Konservantas	Stabilizatorius
Suslėgtosios dujos	Saldiklis
Tešlos kildymo medžiaga	Tirštiklis

D DALIS. KVAPIJŲ MEDŽIAGŲ PAVADINIMAI SUDEDAMŲJŲ DALIŲ SĄRAŠE

1. Kvapiosios medžiagos vadinamos žodžiais „kvapioji medžiaga“ („kvapiosios medžiagos“) arba konkretesniu kvapiosios medžiagos pavadinimu, arba jos aprašymu.
2. Chinino ir (arba) kofeino, naudojamų kaip kvapioji medžiaga gaminant ar ruošiant maisto produktą, pavadinimas nurodomas sudedamųjų dalių sąraše iškart po žodžių „kvapioji medžiaga“ („kvapiosios medžiagos“).
3. Žodis „natūralus“ ar kitas iš esmės tos pačios prasmės žodis gali būti vartojamas tik toms kvapiosioms medžiagoms, kurių sudedamojoje dalyje yra tik Reglamento (EB) Nr. 1334/2008 3 straipsnio 2 dalies b punkte apibrėžtų kvapiųjų medžiagų ir (arba) to reglamento 3 straipsnio 2 dalies d punkte apibrėžtų kvapiųjų medžiagų preparatų, nurodyti.
4. Jei kvapiosios medžiagos pavadinime pateikiama nuoroda į ją sudarančių medžiagų augalinę arba gyvūninę kilmę, žodis „natūralus“ arba kitas iš esmės tos pačios prasmės žodis negali būti vartojamas, jei kvapiosios medžiagos sudedamoji dalis nebuvo visiškai arba beveik visiškai atskirta nuo maisto produkto arba kvapiosios medžiagos šaltinio atitinkamu fiziniu, fermentavimo ar mikrobiologiniu būdu arba tradiciškai ruošiant maistą.

E DALIS. SUDĖTINIŲ SUDEDAMŲJŲ DALIŲ PAVADINIMAI

1. Sudėtinė sudedamoji dalis, atsižvelgiant į jos bendrą svorį, gali būti įtraukta į sudedamųjų dalių sąrašą jos pačios pavadinimu, jei tai leidžia teisės aktas arba nusistovėjusi tvarka, o po šio pavadinimo turi būti nurodytas jos sudedamųjų dalių sąrašas.
2. Nepažeidžiant 21 straipsnio, tokių sudėtinių sudedamųjų dalių sąrašas neprivalomas, kai:
 - a) sudėtinės sudedamosios dalies sudėtis apibrėžta galiojančiose Sąjungos nuostatose ir sudėtinė sudedamoji dalis sudaro mažiau kaip 2 % galutinio produkto; tačiau ši nuostata netaikoma maisto priedams, kuriems taikomi 20 straipsnio a–d punktai; arba
 - b) sudėtinės sudedamosios dalys, kurios yra prieskonių ir (arba) prieskoninių augalų mišiniai ir sudaro mažiau kaip 2 % galutinio produkto, išskyrus maisto priedus, kuriems taikomos 20 straipsnio a–d punktų nuostatos; arba
 - c) sudėtinė sudedamoji dalis yra maisto produktas, kurio sudedamųjų dalių sąrašas nebūtinai pagal Sąjungos nuostatas.

⁽¹⁾ Specifinį pavadinimą arba E numerį nurodyti nebūtina.

VIII PRIEDAS

SUDEDAMŲJŲ DALIŲ KIEKIO NURODYMAS

1. Kiekio nurodyti nereikia:

- a) kai sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos:
 - i) grynasis svoris be skystos terpės nurodomas remiantis IX priedo 5 dalimi; arba
 - ii) kiekius ženklinant pagal Sąjungos nuostatas jau privaloma nurodyti; arba
 - iii) mažais kiekiais naudojamos kaip kvapiosios medžiagos; arba
 - iv) nors ir nurodytos maisto produkto pavadinime, tačiau negali nulemti šalies, kurioje produktas parduodamas, vartotojo pasirinkimo, nes kiekio skirtumai nėra esminis kriterijus, pagal kurį būtų galima spręsti apie maisto produkto savybes arba atskirti jį nuo kitų panašių maisto produktų;
- b) kai pagal konkrečias Sąjungos nuostatas sudedamosios dalies arba sudedamosios dalies kategorijos kiekis tiksliai nustatytas, bet nenumatyta jo nurodyti ženklinant; arba
- c) VII priedo A dalies 4 ir 5 punktuose nurodytais atvejais.

2. 22 straipsnio 1 dalies a ir b punktai netaikomi, kai:

- a) sudedamajai daliai ar sudedamųjų dalių kategorijai taikoma nuoroda „su saldikliu (saldikliais)“ arba „su cukrumi (cukrais) ir saldikliu (saldikliais)“, jei pagal III priedą ši nuoroda pateikiama su maisto produkto pavadinimu; arba
- b) įdėta vitaminų ir mineralinių medžiagų, jei tas medžiagas reikia nurodyti maistingumo deklaracijoje.

3. Sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos kiekis nurodomas:

- a) išreiškiant procentiniu dydžiu, atitinkančiu sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kiekį jos (jų) naudojimo metu; ir
- b) maisto produkto pavadinime arba iš karto po jo arba sudedamųjų dalių sąrašė, susijusiame su atitinkama sudedamąja dalimi arba sudedamųjų dalių kategorija.

4. Nukrypstant nuo 3 punkto,

- a) jei maisto produktai prarado drėgmę juos termiškai ar kitaip apdorojus, kiekis išreiškiamas procentiniu dydžiu, kuris atitinka įdėtą sudedamosios dalies (sudedamųjų dalių) kiekį, susijusį su galutiniu produktu, išskyrus jei visų ženklinant nurodytų sudedamųjų dalių kiekis arba jų visas kiekis viršija 100 %, nes tokiu atveju kiekis nurodomas remiantis sudedamosios dalies (sudedamųjų dalių), įdėtų paruošti 100 g galutinio produkto, kiekiu;
- b) lakiųjų sudedamųjų dalių kiekis nurodomas pagal jų svorio galutiniame produkte santykį;
- c) sudedamųjų dalių, įdėtų koncentruota ar dehidratuota forma ir atgamintų gamybos metu, kiekis gali būti nurodomas pagal svorį, buvusį prieš jas koncentruojant bei dehidratuojant;
- d) koncentruotų ar dehidratuotų maisto produktų, kuriuos ketinama atgaminti pridedant vandens, sudedamųjų dalių kiekis gali būti nurodytas pagal jų svorio atgamtame produkte santykį.

IX PRIEDAS

GRYNOJO KIEKIO NURODYMAS

1. Grynojo kiekio neprivaloma nurodyti maisto produktams:
 - a) kurie praranda daug savo tūrio arba svorio ir kurie yra parduodami vienetais arba sveriami pirkėjo akivaizdoje; arba
 - b) kurių grynasis kiekis mažesnis nei 5 g arba 5 ml; tačiau ši nuostata netaikoma prieskoniams ir prieskoniniams augalams;
 - c) kurie paprastai parduodami vienetais, jei vienetų skaičius gali būti aiškiai matomas ir jie gali būti suskaičiuojami iš išorės arba, jei taip nėra, nurodytas ženklinant.
2. Kai pagal Sąjungos nuostatas, o jei tokių nėra – nacionalines nuostatas, reikalaujama nurodyti tam tikrą kiekio rūšį (pvz., nominalus, mažiausias, vidutinis kiekis), šiame reglamente toks kiekis laikomas grynojo kiekiu.
3. Kai fasuotą vienetą sudaro du arba daugiau atskirų fasuotų vienetų, kurių kiekviename yra toks pat to paties produkto kiekis, grynasis kiekis nurodomas pažymint kiekvienoje atskiroje pakuotėje esantį grynąjį kiekį ir bendrą pakuočių skaičių. Tačiau kai bendras atskirų pakuočių skaičius aiškiai matomas ir lengvai iš išorės suskaičiuojamas ir kai iš išorės aiškiai matoma bent viena kiekvienoje atskiroje pakuotėje esančio grynojo kiekio nuoroda, tų duomenų nurodyti neprivaloma.
4. Kai fasuotas vienetas susideda iš dviejų arba daugiau atskirų pakuočių, kurios nėra laikomos parduoti skirtais vienetais, grynasis kiekis nurodomas pateikiant bendrą grynąjį kiekį ir bendrą atskirų pakuočių skaičių.
5. Kai kietas maisto produktas pateikiamas skystoje terpėje, ženklinant nurodomas ir grynasis maisto produkto svoris be skystos terpės. Jei maisto produktas yra glazūruotas, grynasis maisto produkto svoris nurodomas be glazūros.

Šioje dalyje skysta terpė – toliau nurodyti produktai, kurie gali būti mišinyje, užšaldyti arba greitai užšaldyti, jei skystis yra tik to ruošinio pagrindinių dalių priedas ir todėl nėra lemiamas veiksnys perkant: vanduo, vandeniniai druskos tirpalai, sūrymas, maistinių rūgščių vandeniniai tirpalai, actas, cukrų vandeniniai tirpalai, kitų saldinimo medžiagų vandeniniai tirpalai, vaisių arba daržovių sultys, kai produktai yra vaisiai arba daržovės.

X PRIEDAS

MINIMALUS TINKAMUMO VARTOTI TERMINAS IR „TINKA VARTOTI IKI ...(DATA)“

1. Minimalus tinkamumo vartoti terminas nurodomas taip:

a) Prieš datą rašomi tokie žodžiai:

- „Geriausias iki ...“, kai datoje nurodoma diena,
- „Geriausias iki ...(data)“ pabaigos – kitais atvejais.

b) Šalia a punkte nurodytų žodžių rašoma:

- data, arba
- nuoroda į tai, kurioje etiketės vietoje ji yra.

Prireikus po šių duomenų aprašomos laikymo sąlygos, kurių būtina laikytis tada, kai produktą reikia laikyti nustatytą laiką.

c) Data rašoma neužkoduota forma šia tvarka: diena, mėnuo ir, jei taikoma, metai.

Tačiau jei tai yra maisto produktai, kurie:

- negali būti laikomi ilgiau kaip tris mėnesius, pakanka nurodyti dieną ir mėnesį,
- laikomi ilgiau kaip tris, bet ne ilgiau kaip 18 mėnesių, pakanka nurodyti mėnesį ir metus,
- gali būti laikomi ilgiau kaip 18 mėnesių, pakanka nurodyti metus.

d) Pagal Sąjungos nuostatas, kuriomis nustatomi kiti datos nurodymo būdai, nereikalaujama nurodyti minimalaus šių produktų tinkamumo vartoti termino:

- neluptų, nesmulkintų arba panašiai neapdorotų šviežių vaisių ir daržovių, įskaitant bulves; ši leidžianti nukrypti nuostata netaikoma daigintoms sėkloms ir kitiems panašioms produktams, pvz., ankštinių augalų daigams,
- vynu, likerinių, putojančių, aromatintų vynu ir panašių produktų, gautų iš kitų nei vynuogės vaisių, ir gėrimų, klasifikuojamų KN 2206 00 subpozicijoje, gautų iš vynuogių ar vynuogių misos,
- gėrimų, kurių alkoholio koncentracija tūrio procentais yra 10 % arba didesnė,
- kepinių arba miltinių konditerijos gaminių, kurie, atsižvelgiant į jų sudėtį, paprastai suvartojami per 24 valandas nuo pagaminimo,
- acto,
- valgomosios druskos,
- kietojo cukraus,
- konditerijos gaminių, susidedančių beveik vien iš aromatinto ir (arba) dažyto cukraus,
- kramtomosios gumos ir panašių kramtomųjų produktų.

2. „Tinka vartoti iki ...(data)“ terminas nurodomas taip:

a) prieš nuorodą rašomi žodžiai „Tinka vartoti iki ...(data)“;

b) šalia a punkte nurodytų žodžių rašoma:

— data arba

— nuoroda į tai, kurioje etiketės vietoje ji yra.

Po šių duomenų aprašomos laikymo sąlygos, kurių būtina laikytis.

c) Data rašoma neužkoduota forma šia tvarka: diena, mėnuo ir, galbūt, metai.

XI PRIEDAS

MĖSOS RŪŠYS, KURIŲ ATVEJŲ BŪTINA NURODYTI KILMĖS ŠALĮ AR KILMĖS VIETĄ

KN kodai (2010 m. kombinuotoji nomenklatūra)	Aprašymas
0203	Kiauliena, šviežia, atšaldyta arba užšaldyta
0204	Aviena arba ožkiena, šviežia, atšaldyta arba užšaldyta
Ex 0207	0105 pozicijoje klasifikuojama naminių paukščių mėsa, šviežia, atšaldyta arba užšaldyta

XII PRIEDAS

ALKOHOLIO KONCENTRACIJA

Faktinė alkoholio koncentracija išreikšta tūrio procentais, gėrimuose, kuriuose alkoholis sudaro daugiau nei 1,2 % tūrio, nurodoma ne didesniu kaip dešimtųjų tikslumu. Po šio skaičiaus rašoma „% tūrio“, o prieš skaičių gali būti rašomas žodis „alkoholio“ arba santrumpa „alk.“.

Alkoholio koncentracija nustatoma esant + 20 °C.

Teigiami ir neigiami leistini nuokrypiai, susiję su alkoholio koncentracijos tūrio procentais nurodymu ir išreiškiami absoliučiaisiais dydžiais, nurodomi tolesnėje lentelėje. Nuokrypiai taikomi nedarant poveikio alkoholio koncentracijai nustatyti naudojamų analizės metoduose nustatytų nuokrypių.

Gėrimo aprašymas	Teigiami ar neigiami nuokrypiai
1. Alus, klasifikuojamas KN 2203 00 subpozicijoje, kurio alkoholio koncentracija tūrio procentais neviršija 5,5 %; neputojantys gėrimai, klasifikuojami KN 2206 00 subpozicijoje, gauti iš vynuogių	0,5 tūrio proc.
2. Alus, kurio alkoholio koncentracija tūrio procentais viršija 5,5 %; putojantys gėrimai, klasifikuojami KN 2206 00 subpozicijoje, gauti iš vynuogių, sidras, kriaušių sidras, vaisių vynas ir panašūs gėrimai, gauti iš kitų nei vynuogės vaisių, pusiau putojantys, putojantys ar neputojantys; midus;	1 tūrio proc.
3. Gėrimai, kuriuose yra maceruočių vaisių arba augalų dalių;	1,5 tūrio proc.
4. Visi kiti gėrimai, kurių alkoholio koncentracija tūrio procentais yra didesnė nei 1,2 %;	0,3 tūrio proc.

XIII PRIEDAS

REFERENCINIS VARTOJIMO KIEKIS

A DALIS. REFERENCINIS VITAMINŲ IR MINERALINIŲ MEDŽIAGŲ VARTOJIMO KIEKIS (SUAUGUSIEMS ASMENIMS)

1. Vitaminai ir mineralinės medžiagos, kurie gali būti nurodomi, ir jų referencinės maistinės vertės (RMV)

Vitaminas A (µg)	800	Chloridas (mg)	800
Vitaminas D (µg)	5	Kalcis (mg)	800
Vitaminas E (mg)	12	Fosforas (mg)	700
Vitaminas K (µg)	75	Magnis (mg)	375
Vitaminas C (mg)	80	Geležis (mg)	14
Tiaminas (mg)	1,1	Cinkas (mg)	10
Riboflavinis (mg)	1,4	Varis (mg)	1
Niacinas (mg)	16	Manganas (mg)	2
Vitaminas B6 (mg)	1,4	Fluoridas (mg)	3,5
Folio rūgštis (µg)	200	Selenas (µg)	55
Vitaminas B12 (µg)	2,5	Chromas (µg)	40
Biotinas (µg)	50	Molibdenas (µg)	50
Pantoteno rūgštis (mg)	6	Jodas (µg)	150
Kalis (mg)	2 000		

2. Didelis vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekis

Paprastai sprendžiant, koks kiekis yra didelis, reikėtų atsižvelgti į šias vertes:

- kitų nei gėrimai produktų atveju –15 % 1 punkte nurodytų referencinių maistinių verčių 100 g arba 100 ml produkto,
- gėrimų atveju –7,5 % 1 punkte nurodytų referencinių maistinių verčių 100ml produkto arba
- 15 % 1 punkte nurodytų referencinių maistinių verčių vienai porcijai, jei pakuotėje yra tik viena porcija.

B DALIS. REFERENCINIS ENERGINĖS VERTĖS IR PASIRINKTŲ MAISTINIŲ MEDŽIAGŲ, IŠSKYRUS VITAMINUS IR MINERALINES MEDŽIAGAS, VARTOJIMO KIEKIS (SUAUGUSIEJI)

Energinė vertė arba maistinė medžiaga	Referencinis vartojimo kiekis
Energinė vertė	8 400 kJ (2 000 kcal)
Visas riebalų kiekis	70 g
Sočiosios riebalų rūgštys	20 g
Angliavandeniai	260 g
Cukrūs	90 g
Druska	6 g

XIV PRIEDAS

PERSKAIČIAVIMO KOEFICIENTAI

ENERGINEI VERTEI NUSTATYTI TAIKOMI PERSKAIČIAVIMO KOEFICIENTAI

Nurodoma energinė vertė nustatoma taikant šiuos perskaičiavimo koeficientus:

angliavandeniai (išskyrus poliolių)	4 kcal/g — 17 kJ/g
polioliai	2,4 kcal/g — 10 kJ/g
baltymai	4 kcal/g — 17 kJ/g
riebalai	9 kcal/g — 37 kJ/g
salatrimai	6 kcal/g — 25 kJ/g
alkoholis (etanolis)	7 kcal/g — 29 kJ/g
organinė rūgštis	3 kcal/g — 13 kJ/g
skaidulinės medžiagos	2 kcal/g — 8 kJ/g
eritritolis	0 kcal/g — 0 kJ/g

XV PRIEDAS

MAISTINGUMO DEKLARACIJOS IŠRAIŠKA IR PATEIKIMAS

Matavimo vienetai, kurie turi būti naudojami maistingumo deklaracijoje energinei vertei (kilodžauliai (kJ)) ir kilokalorijos (kcal)) bei masei (gramai (g), miligramai (mg) ir mikrogramai (µg)) nurodyti ir informacijos pateikimo tvarka yra atitinkamai tokie:

Energinė vertė	kJ ir kcal
riebalai	g
iš kurių:	
— sočiųjų riebalų rūgščių	g
— riebalų rūgščių transizomerų	g
— mononesočiųjų riebalų rūgščių	g
— polinesočiųjų riebalų rūgščių	g
angliavandeniai	g
iš kurių:	
— cukrų	g
— poliolių	g
— krakmolo	g
skaidulinės medžiagos	g
baltymai	g
druska	g
vitaminai ir mineralinės medžiagos	XIII priedo A dalies 1 punkte nurodyti matavimo vienetai

TARYBOS MOTYVŲ PAREIŠKIMO PROJEKTAS

I. ĮVADAS

1. 2008 m. vasario 1 d. Europos Komisija, remdamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 95 straipsniu (Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – Sutarties) 114 straipsniu), pateikė pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams ⁽¹⁾. Taikoma įprasta teisėkūros procedūra.
2. Vadovaudamasis Sutarties 294 straipsnio 3 dalimi, 2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamentas priėmė savo poziciją per pirmąjį svarstymą ⁽²⁾ ir patvirtino pirminio Komisijos pasiūlymo 247 pakeitimus.

Vadovaudamasis Sutarties 114 straipsnio 1 dalimi, 2008 m. rugsėjo 18 d. Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas pateikė savo nuomonę ⁽³⁾.

3. Vadovaudamasi Sutarties 294 straipsnio 5 dalimi, Taryba priėmė poziciją per pirmąjį svarstymą kvalifikuota balsų dauguma 2011 m. vasario 21 d.

II. TIKSLAS

1. Pagrindinis Reglamento dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams projekto tikslas – atnaujinti ir racionalizuoti maisto produktų ženklinimui, o ypač – maisto produktų maistingumo ženklinimui, taikomas Europos Sąjungos teisės aktų nuostatas. Reglamento projektu į vieną reglamentą sujungiami keli skirtingi teisės aktai, pavyzdžiui, direktyvos 2000/13/EB ⁽⁴⁾ ir 90/496/EEB ⁽⁵⁾, ir kartu nustatoma svarbi naujovė: teiginys apie maistingumą turėtų tapti privalomas.
2. Reglamento projektu siekiama užtikrinti aukšto lygio vartotojų sveikatos ir interesų apsaugą, sudarant sąlygas galutiniams vartotojams pagrįstai rinktis ir saugiai vartoti maistą, atsižvelgiant į vartotojų suvokimo skirtumus ir informacijos poreikį.
3. Be to, reglamento projektu siekiama užtikrinti, kad vidaus rinka veiktų sklandžiai ir kad teisėtai pagaminti ir parduodami maisto produktai Sąjungoje laisvai judėtų, atitinkamais atvejais atsižvelgiant į būtinybę apsaugoti teisėtus gamintojų interesus ir skatinti kokybiškų produktų gamybą.

III. PER PIRMAJĮ SVARSTYMĄ PRIIMTOS TARYBOS POZICIJOS ANALIZĖ

A) Komisijos pasiūlymas

Savo per pirmąjį svarstymą priimtoje pozicijoje Taryba padarė nemažai Komisijos pasiūlymo pakeitimų, visų pirma susijusių su šiais aspektais:

- a) **reglamento projekto taikymo sritis** (1 straipsnio 3 dalis). Taryba aiškiai nurodė, kad reglamento projektas taikomas maisto verslo operatorių veiklai. Tai atitinka 6 pakeitimą, 39 pakeitimo 5 dalį ir 305 pakeitimą (iš dalies);
- b) **maisto produktų pakaitalai** (7 straipsnio 1 dalies d punktas ir VI priedas). Taryba ištraukė nuostatas, kuriomis siekiama užkirsti kelią tam, kad informacija apie maistą klaidintų vartotojus darant užuominą, kad maisto produkto sudėtyje yra tam tikras maisto produktas arba sudedamoji dalis, nors iš tikrųjų tai yra maisto produktas, kuriame natūraliai esantis komponentas arba sudedamoji dalis, kuri paprastai naudojama, yra pakeisti kitokiu komponentu ar kitokia sudedamąja dalimi. Be to, Taryba nustato reikalavimą, kad komponentas arba sudedamoji dalis, kurie naudoti pakeitimui, būtų nurodyti ant pakuotės. Tai atitinka 77, 78 ir 230 pakeitimų esmę, su viena išimtimi: Tarybos nuomone, kartu su maisto produkto pavadinimu aiškiai nurodant pakeitimui naudotą komponentą arba sudedamąją dalį, vartotojams suteikiama reikiama informacija;

⁽¹⁾ Dok. 6172/08.

⁽²⁾ Dok. 10972/10 [P7_TA(2010)0222].

⁽³⁾ OL C 77, 2009 3 31, p. 81.

⁽⁴⁾ 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo (OL L 109, 2000 5 6, p. 29).

⁽⁵⁾ 1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyva 90/496/EEB dėl maisto produktų maistingumo ženklinimo (OL L 276, 1990 10 6, p. 40).

- c) **etiketėje nurodomas pavadinimas** (9 straipsnio 1 dalies h punktas). Taryba paaiškino, kad etiketėje privaloma nurodyti maisto verslo operatoriaus, atsakingo už informacijos apie maistą teikimą, pavadinimą ir adresą; papildomi pavadinimai ir adresai gali būti nurodomi savanoriškai, kad būtų identifikuoti kiti maisto verslo operatoriai, dalyvaujantys maisto gamybos procese;
- d) **nuotolinė prekyba** (14 straipsnis). Reikalaujama, kad fasuotų maisto produktų atveju visa privaloma informacija apie maistą, išskyrus minimalų tinkamumo vartoti terminą arba nuorodą „tinka vartoti iki...“ (data), turi būti suteikta prieš nuperkant tokį maisto produktą; bet kuriuo atveju visi privalomi duomenys turi būti pateikti pristatymo metu. Taigi, tai atitinka 20, 118 ir 119 pakeitimus;
- e) **alkoholiniai gėrimai** (16 straipsnio 4 dalis). Taryba išsamiau išdėstė ataskaitos dėl išimties alkoholiniams gėrimams taikymo, kurią Komisija turėtų pateikti per penkerius metus nuo reglamento įsigaliojimo, tikslus;
- f) **kilmės šalis ar provenencijos vieta** (25 straipsnis). Kilmės šalį ar provenencijos vietą nurodyti privaloma:
- a) kai nesant nuorodos vartotojai galėtų būti klaidinami;
 - b) kiaulienos, avienos, ožkienos ir paukštienos atveju, kaip ir produktų, kurių kilmės šalį ar provenencijos vietą jau yra privaloma nurodyti pagal vertikaliuosius teisės aktus, atveju; per 5 metus nuo privalomo ženklinimo taikymo pradžios Komisija turėtų pateikti ataskaitą.
- Dėl kitų produktų (kitų rūšių mėsos, pieno, pieno, kuris naudojamas kaip pieno produktų sudedamoji dalis, mėsos, kuri naudojama kaip sudedamoji dalis, neperdirbtų maisto produktų, sudedamųjų dalių, sudarančių daugiau nei 50 % maisto produkto) Komisija turi per trejus metus nuo reglamento įsigaliojimo pateikti ataskaitą, kurioje būtų įvertintas nuorodos pateikimo tinkamumas ir atlikta ekonominės naudos analizė, įskaitant vidaus rinkos teisinius aspektus ir poveikį tarptautinei prekybai tuo atveju, jeigu pateikiama šių produktų kilmės šalies arba provenencijos vietos nuoroda. Be to, Taryba nustato reikalavimą nurodyti pagrindinės sudedamosios dalies kilmės vietą, jeigu ji skiriasi nuo maisto produkto kilmės vietos (arba bent nurodyti, kad kilmės vieta nėra ta pati);
- g) **teiginys apie maistingumą** (29, 33 straipsniai). Privalomo teiginio apie maistingumą elementai – energija, riebalai, sočiosios riebalų rūgštys, angliavandeniai, cukrūs, baltymai ir druska; jie gali būti savanoriškai papildyti 29 straipsnio 2 dalyje nurodytomis medžiagomis. Visi šie elementai turėtų būti pateikti viename regėjimo lauke (pakuotės priekinėje dalyje arba kitoje vietoje). Be to, tam tikrą šios informacijos dalį galima pakartoti bet kokiame regėjimo lauke (pakuotės priekinėje dalyje arba kitoje vietoje). Tai atitinka 298 pakeitimą;
- h) **išraiška „100 g arba 100 ml“** (31, 32 straipsniai). Tarybos pozicijoje išraiška „100 g arba 100 ml“, kuri leidžia palyginti panašius produktus, yra privaloma visais atvejais. Leidžiama vartoti ne tik pirmiau nurodytą išraišką, bet ir išraišką „vienai porcijai“. Tai atitinka 32 pakeitimo 1 dalį;
- i) **nefasuoti maisto produktai** (42 straipsnis). Iš esmės nefasuotų maisto produktų atveju privaloma pateikti tik informaciją apie alergenų. Tačiau valstybės narės nacionaliniu lygiu gali nustatyti, kad privaloma nurodyti ir kitus duomenis, išvardytus 9 straipsnyje arba III priede. Jos taip pat gali nustatyti informacijos teikimo būdus ir formas. Tai atitinka 7, 34, 37 pakeitimus, 39 pakeitimo 4 dalį, 93, 127, 136 pakeitimus, 184 pakeitimo 1 dalį, 185, 220 pakeitimus;
- j) **papildomas teiginio apie maistingumą išraiškos ar pateikimo formos** (34 straipsnis). Atsižvelgdama į Europos Parlamento padarytus pakeitimus, Taryba taip pat išbraukė Komisijos pasiūlymo skyrių dėl nacionalinių sistemų. Tačiau Taryba ketino maisto verslo operatoriams leisti naudoti papildomas išraiškas ar pateikimo formas, su sąlyga, kad būtų laikomasi teisinių reikalavimų. Taryba nustatė minimalią papildomų išraiškos ar pateikimo formų sistemą Europos Sąjungos lygiu. Tai atitinka 59, 155, 156 pakeitimus, 170 pakeitimo 3 dalį ir 301 pakeitimą;

- k) **suderinimas su Sutartimi**. Teisinis pagrindas buvo suderintas su Sutartimi; be to, terminai buvo patikslinti ir į tekstą buvo įrašytos naujos taisyklės dėl Komisijai suteiktų įgaliojimų įgyvendinti šį reglamentą. Tai atitinka Europos Parlamento padarytus 82, 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 340 (iš dalies), 346, 347, 348, 349 pakeitimus;
- l) **įgyvendinimo priemonių ar deleguotų aktų pereinamojo laikotarpio priemonės** (45 straipsnis). Reglamento projekte nustatyta, kad Komisijos tvirtinamose priemonėse turi būti numatytas pereinamasis laikotarpis, kol baigsis etiketėmis paženklintų maisto produktų atsargos; tai iš esmės atitinka 69 pakeitimą;
- m) **reglamento projekto taikymas** (55 straipsnis). Reglamentas taikomas praėjus trejiems metams nuo jo įsigaliojimo, išskyrus 29–34 straipsnius, kurie taikomi praėjus 5 metams nuo įsigaliojimo; tačiau taisyklės dėl teiginio apie maistingumą galima pradėti taikyti anksčiau: maisto verslo operatoriai gali savanoriškai taikyti 29–34 straipsnius praėjus trejiems metams nuo reglamento įsigaliojimo (54 straipsnio 3 dalis).

B) *Europos Parlamento padaryti pakeitimai*

a) *Įtraukti pakeitimai*

Taryba į savo poziciją įtraukė 75 Europos Parlamento padarytus pakeitimus.

Taryba visiškai pritarė šiems pakeitimams:

59, 301 (skyriaus dėl nacionalinių sistemų išbraukimas), 57, 58 (termino „pagrindinė sudedamoji dalis“ supaprastinimas), 76 (sąvoka „iš esmės“), 82 (suderinimas su Lisabonos sutartimi), 83 (klaidinanti praktika), 103 (kompetencija keisti duomenų sąrašą), 149 (supaprastinimas), 184 (1 dalis), 185 (nefasuoti maisto produktai), 217 (maisto produktai, kuriems netaikomas reikalavimas teikti teiginį apie maistingumą), 243 (vitaminų sąrašas), 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 346, 347, 348, 349 (įgyvendinimo įgaliojimai ir deleguoti aktai).

Iš dalies buvo pritarta šiems pakeitimams:

17, 332, 340 (įgyvendinimo įgaliojimai ir deleguoti aktai), 88, 89 (atsakomybė), 118, 119 (nuotolinė prekyba), 155 (išraiškos ar pateikimo formos), 300 (nacionalinės sistemos), 322 (I priedas).

Iš esmės buvo pritarta šiems pakeitimams:

6, 305 (iš dalies) (reglamento taikymo sritis), 7, 34, 37, 39 (4 ir 5 dalys), 93, 127, 136, 285 (nefasuoti maisto produktai), 14, 84, 86, 326 (atsakomybė), 20, 118, 119 (nuotolinė prekyba), 31 (vienas regėjimo laukas), 32 (1 dalis) (kiekių išraiška), 40 (maisto produktai iš trečiųjų šalių), 69 (pereinamojo laikotarpio priemonės), 77, 78, 230 (maisto produktų pakaitalai), 130 (nanomedžiagos), 134 (fermentai), 156, 160, 165 (išraiškos ar pateikimo formos), 170 (1 dalis) (neprivaloma informacija), 170 (3 dalis) (papildomos išraiškos ar pateikimo formos), 178 (laisvas prekių judėjimas), 194 (29–34 straipsnių įsigaliojimas), 202, 203, 204, 245, 255 (priedai), 298 (teiginio apie maistingumą kartojimas).

b) *Pakeitimai, į kuriuos jau atsižvelgta Komisijos pasiūlyme*

Yra pakeitimų, kurių Taryba atskirai neįtraukė į savo parengtą tekstą, kadangi į juos jau buvo atsižvelgta Tarybos nekeistose Komisijos pasiūlymo dalyse. Tačiau Taryba pritaria principams, kuriais grindžiami 71, 72, 142 (iš dalies) (informacijos kategorijos), 98, 99 (laikymo sąlygos), 114, 122 (kalbos reikalavimai), 115, 265, 276, 293 (vartotojų klaidinimas), 116, 224 (iš dalies) (įskaitomumas), 209 (vaisiai ir daržovės), 211 (mineralinis vanduo), 215, 216 (maisto priedai) pakeitimai.

Iš viso 92 Europos Parlamento padaryti pakeitimai atitinka bent Tarybos pozicijos esmę.

c) Pakeitimai, kuriems nepritarta

Taryba nepritarė šiems pakeitimams:

1) Reglamento projekto tikslas

Pagrindiniai reglamento projekto tikslai išdėstyti Tarybos pozicijos 1, 2 ir 3 konstatuojamosiose dalyse. Buvo nuspręsta, kad 1 pakeitime siūlomi 2 konstatuojamosios dalies papildymai yra nereikalingi.

Komisijos pasiūlymo 1 straipsnio 1 dalyje nustatytas šio reglamento tikslas, ir būtų netinkama jį išbraukti. Todėl 38 pakeitimas buvo atmestas.

Tarybos nuomone, reglamento projekto tikslas tinkamai išdėstytas Tarybos pozicijos 3 straipsnio 1 dalyje. Buvo nuspręsta, kad formuluotės keisti nebūtina, ir todėl 66 pakeitimui nebuvo pritarta.

Reglamento projektu iš esmės siekiama apsaugoti vartotojus, tačiau vartotojų apsauga galima tik esant maisto produktų gamybai; todėl vartotojams naudinga, kad būtų atsižvelgta ir į gamintojų interesus, taip pat į produktų kokybę. Todėl 68 pakeitimas buvo atmestas.

2) Švietimo ir informavimo kampanijos

4 ir 5 pakeitimais į šio Europos Sąjungos reglamento projekto konstatuojamąsias dalis įtraukiamos nuorodos į švietimo ir informavimo kampanijas; tačiau tokios kampanijos yra nacionaliniu lygiu taikomos priemonės. Be to, teisinio teksto nuostatose nėra jokio teksto, kuris atitiktų šias konstatuojamąsias dalis. Šie pakeitimai buvo atmesti.

3) Vartotojų klaidinimas

Draudimas priskirti maisto produktams gydomąsias savybes, išdėstytas Tarybos pozicijos 20 konstatuojamojoje dalyje, Tarybos nuomone, yra svarbesnis nei Europos Parlamento siūlomo teksto turinys. Todėl 12 pakeitimas buvo atmestas.

Specialūs mitybos poreikiai: Europos Parlamento pasiūlytame 81 pakeitime numatytas draudimas jau įtrauktas į Direktyvą 2009/39/EB ⁽¹⁾ dėl specialios mitybinės paskirties maisto produktų

4) Teiginiai apie maisto produktų maistingumą ar sveikatingumą

Teiginiai apie maistingumą ar sveikatingumą reglamentuojami Reglamentu (EB) Nr. 1924/2006 ⁽²⁾ dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą. Reikėtų vengti šio reglamento projekto ir Reglamento dėl teiginių apie maistingumą ir sveikatingumą dubliavimosi. Todėl buvo nuspręsta, kad 13 pakeitimu į konstatuojamąją dalį įtraukta nuoroda yra netinkama.

Galima teigti, jog akcentavimas, kad maistinės medžiagos nėra arba kad jos kiekis yra sumažintas, yra ant ribos tarp informacijos ir teiginio; reikėtų vengti šio reglamento projekto ir Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dubliavimosi. 79 ir 80 pakeitimai buvo atmesti.

5) Naujos technologijos

16 pakeitimu įtraukiama nauja konstatuojamoji dalis, kurioje apibūdinami alternatyvūs būdai, kuriais vartotojai gali gauti informacijos iš kitų šaltinių nei maisto produktų etiketės, pavyzdžiui, internete. Ši konstatuojamoji dalis yra tik aprašomojo pobūdžio, ir pagrindiniame tekste nėra jai atitinkančių nuostatų.

6) Alergenai

Kalbant apie alergijas sukeliančias medžiagas, 18 pakeitimu vienoje iš konstatuojamųjų dalių nustatomas reikalavimas nurodyti medžiagos likučius; pagrindiniame tekste nėra jį atitinkančio reikalavimo.

⁽¹⁾ 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/39/EB dėl specialios mitybinės paskirties maisto produktų (OL L 124, 2009 5 20, p. 21).

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą (OL L 404, 2006 12 30, p. 9).

135 pakeitime nurodyta, jog tai, kad gali būti sukelta alergija arba netoleravimas, turėtų būti iš karto matoma iš nuorodų į alergenų sudedamųjų dalių sąrašą. Tarybos nuomone, nurodytas alergiją ar netoleravimą galinčio sukelti produkto pavadinimas yra pakankamai aiški informacija vartotojui.

7) Visuomenės sveikatos politika

Manoma, kad nėra tinkama vieno iš Europos Sąjungos reglamentų konstatuojamojoje dalyje nurodyti, kaip valstybės narės turi vykdyti visuomenės sveikatos politiką, nes tai yra nacionalinei kompetencijai priklausanti sritis; todėl 26 pakeitimas buvo atmestas.

8) Nacionalinės teisės aktai

Tarybos pozicijos 37 straipsnyje nustatyta, kad nacionalinės priemonės neturi trukdyti laisvam prekių judėjimui. Todėl 35 pakeitimas yra nereikalingas.

9) Apibrėžtys

— Tarybos nuomone, termino „informaciją apie maistą reglamentuojantys teisės aktai“ apibrėžtis šiame reglamento projekte yra būtina ir neturėtų būti išbraukta; 44 pakeitimas buvo atmestas.

— Termino „privalomoji informacija apie maistą“ apibrėžtyje paaiškinama teisinio teksto reikšmė; ji neturėtų būti išbraukta. 45 pakeitimas buvo atmestas.

— Komisijos siūloma termino „fasuotas maisto produktas“ apibrėžtis, kurioje kalbama apie pakuotę ir nurodoma, kad maisto produktas įdedamas į pakuotę prieš jį pateikiant parduoti, yra išsamesnė ir tikslesnė nei 47 pakeitime siūloma formuluotė; šis pakeitimas buvo atmestas.

— Termino „nefasuoti maisto produktai“ apibrėžtis yra nereikalinga ir duotų priešingų norimiems rezultatų, kadangi „nefasuoti maisto produktai“ yra visi maisto produktai, kurie nėra fasuoti, o termino „fasuotas maisto produktas“ apibrėžtis yra pateikta; be to, nustačius termino „nefasuoti maisto produktai“ apibrėžtį būtų numatyta galimybė, kad yra maisto, kuris nebuvo nei fasuotas, nei nefasuotas, o dėl to neišvengiamai atsirastų teisinio netikrumo. Todėl 48 pakeitimas buvo atmestas.

— Rankomis pagaminto maisto produkto sąvoka Tarybos pozicijoje nėra vartojama; todėl ši apibrėžtis yra nereikalinga. 292 pakeitimas buvo atmestas.

— Termino „sudedamoji dalis“ apibrėžtyje sakiniu „likučiai nelaikomi sudedamąja dalimi“ suteikiama daugiau aiškumo ir tikrumo; jis neturėtų būti išbrauktas. 49 pakeitimas buvo atmestas.

— Buvo nuspręsta, kad Komisijos pasiūlyme pateikta termino „regėjimo laukas“ apibrėžtis yra tikslesnė; 52 pakeitimas buvo atmestas.

— Siekdamas teisinio aiškumo ir tikrumo, Taryba pageidavo teisiniame tekste palikti Komisijos pasiūlytą termino „teisinis pavadinimas“ apibrėžtį ir todėl atmetė 54 ir 129 pakeitimus.

— Taryba išbraukė svarbių ir išskirtinių sudedamųjų dalių sąvokų apibrėžtis ir taip supaprastino terminą „pagrindinė sudedamoji dalis“, tačiau teisiniame tekste paliko šio termino apibrėžtį, nes jis vartojamas vienoje iš nuostatų; 56 pakeitimas buvo atmestas.

— Tarybos nuomone, sąvoka „produktas, sudarytas iš vienintelės sudedamosios dalies“ yra pakankamai aiški ir apibrėžtis nėra reikalinga; 350 pakeitimui nebuvo pritarta.

— Taryba nusprendė neįtraukti į tekstą termino „maisto produkto pakaitalas“ apibrėžties siekdamas išvengti pavojaus, kad į apibrėžtį gali nepatekti atvejai, kai produktas būtų galima laikyti „maisto produkto pakaitalais“ ir jiems turėtų būti taikoma ta pati tvarka; 63 pakeitimui nebuvo pritarta.

10) *Nefasuoti maisto produktai*

Taryba nusprendė, kad nefasuoti maisto produktai ir toliau turi patekti į reglamento projekto taikymo sritį; jiems taikomas 41 straipsnis. Todėl 39 pakeitimo 2 ir 3 dalys ir 109 pakeitimas buvo atmesti.

Iš esmės nefasuotų maisto produktų atveju reikalaujama pateikti tik informaciją apie alergenų. Nefasuoti maisto produktai paprastai nėra vežami į kitas valstybes. Todėl logiška suteikti valstybėms narėms kompetenciją nacionaliniu lygiu reikalauti suteikti papildomos informacijos, atsižvelgiant į jų nacionalinius mitybos principus ir visuomenės sveikatos srities prioritetus. Todėl 6 pakeitimas ir 184 pakeitimo 2 dalis buvo atmesti.

11) *Pagaminimo data*

Taryba aptarė bendrus nuorodos „pagaminimo data“ aspektus. Tai būtų papildoma informacija, kurią turėtų pateikti maisto verslo operatoriai, ir tai sukeltų jiems papildomą našą. Todėl, prieš reikalaujant pateikti tokią informaciją, turi būti kruopščiai išnagrinėtas jos poreikis ir nauda. Todėl 62, 97 ir 140 pakeitimai buvo atmesti.

12) *Maisto produkto kilmės vieta*

Vartotojų neklaidinimas yra vienas iš principų, kuriais grindžiamos Tarybos pozicijoje pateiktos kilmės taisyklės. Nuostata, kuri buvo išbraukta Europos Parlamento padarytu 172 pakeitimu, siekiama išvengti vartotojų klaidinimo. Todėl 172 ir taip pat 173 pakeitimai buvo atmesti.

Europos Parlamentas pasiūlė pakeitimų, kuriais reikalaujama, kad nedelsiant būtų deklaruojama tokių maisto produktų, kaip mėsos, pieno produktų, šviežių vaisių ir daržovių, kitų produktų, sudarytų iš vienintelės sudedamosios dalies, ir mėsos bei žuvies, kai jie naudojami kaip perdirbtų maisto produktų sudedamosios dalys, kilmės vieta. Tarybos pozicijoje kilmės šalį arba provenencijos vietą nurodyti privaloma taip pat kaulienos, avienos, ožkienos ir paukštienos atveju. Tačiau kitų produktų (kitų rūšių mėsos, pieno, pieno, kuris naudojamas kaip pieno produktų sudedamoji dalis, mėsos, kuri naudojama kaip sudedamoji dalis, neperdirbtų maisto produktų, sudedamųjų dalių, sudarančių daugiau nei 50 % maisto produkto) atveju Taryba numatė, kad prieš nustatant reikalavimą Komisija pateiktų ataskaitą, kurioje būtų įvertintas kilmės vietos nuorodos pateikimo tinkamumas. Todėl Taryba negalėjo pritarti 101, 309 ir 328 pakeitimams.

24 pakeitimas buvo atmestas, kadangi nebuvo manoma, kad klausimą, ar nurodyti Europos Sąjungą kaip maisto produkto provenencijos vietą, tinkama spręsti reglamente. Tai greičiau yra vienas iš aspektų, kuris turės būti įvertintas Komisijos ataskaitose, ir prireikus jo taikymas bus nustatytas įgyvendinimo priemonėmis.

Kalbant apie 50 pakeitimą, Taryba pageidavo palikti platesnę termino „provenencijos vieta“ apibrėžtį, numatytą Komisijos pasiūlyme. Šis pakeitimas buvo atmestas.

Kalbant apie 177 pakeitimą, Taryba neketino apriboti provenencijos sąvokos.

Taryba paliko galimybę valstybėms narėms tvirtinti nacionalines priemones, susijusias su privaloma maisto produktų kilmės šalies arba provenencijos vietos nuoroda, jeigu įrodomas ryšys tarp tam tikrų maisto produkto savybių ir jo kilmės ar provenencijos, kad būtų saugoma vietos maisto produktų kokybė. 179 pakeitimas turėjo būti atmestas.

13) *Alkoholiniai gėrimai*

Taryba numatė, kad tam tikrų konkrečiai apibrėžtų alkoholinių gėrimų atveju nebūtų taikomas reikalavimas pateikti visą sudedamųjų dalių sąrašą ir išsamų teiginį apie maistingumą. Tačiau kol Komisija per 5 metus pateiks ataskaitą su padėties apžvalga, informacija gali būti pateikiama savanoriškai – visų pirma gėrimų, kuriems taikoma išimtis, atveju teiginyje apie maistingumą galėtų būti nurodoma vien energinė vertė. Tačiau Tarybos pozicijoje nebuvo reikalaujama būtinai nurodyti energinę vertę. Todėl 28 pakeitimas buvo atmestas.

Taryba apgalvotai numatė, kad išimtis nebūtų taikoma gėrimams, kuriuose alkoholis sumaišytas su nealkoholiniais gėrimais (paprastai vadinamiems „populiariaisiais alkoholiniais kokteiliais“) ir kuriuos daugiausia dideliais kiekiais vartoja jaunimas. Todėl Taryba negalėjo pritarti 145, 294, 339 pakeitimams. Europos Parlamentas numatė, kad populiariesiems alkoholiniams kokteiliams būtų taikoma išimtis, tačiau, kita vertus, vienoje iš konstatuojamųjų dalių paragino jiems taikyti griežtesnius ženklinimo reikalavimus. Taryba mano, kad taikant bendruosius reikalavimus būtų pateikiama pakankamai informacijos apie šiuos gėrimus. 21 pakeitimas buvo atmestas.

Alkoholinių gėrimų atveju paprastai netaikomas reikalavimas pateikti sudedamųjų dalių sąrašą. Tačiau jeigu nacionaliniu lygiu buvo taikomos skirtingos nuostatos, nėra pagrindo jų nesilaikyti. Taryba negalėjo pritarti 181 pakeitimui.

14) *Iškaitomumas*

Tarybos nuomone, vienas iš svarbiausių iškaitomumo elementų yra privalomas šrifto dydis; papildomai numatomi su kontrastu ir kitais aspektais susiję kriterijai, kuriuos deleguotais aktais nustato Komisija. Todėl Taryba nustatė, kad tekstas laikomas iškaitomu, jei jo raidžių dydis (x aukštis) yra ne mažesnis kaip 1,2 mm, tuo tarpu Europos Parlamentas pateikia subjektyvų kriterijų (pagalbinės optinės priemonės). 19, 113 ir 334 pakeitimuose Europos Parlamentas aiškiai nepateikė jokio išmatuojamo kriteriaus iškaitomumui nustatyti, ir Tarybai tai buvo nepriimtina.

Europos Parlamentas nustatė baigtinį papildomų kriterijų sąrašą, tuo tarpu Taryba numatė, kad sąrašą galėtų svarstyti Komisija. Taryba negali pritarti 53 pakeitimui.

67 pakeitimu pateikiama bendro pobūdžio nuostata, kuri grindžiama neapibrėžtomis sąvokomis ir kurios laikymosi būtų neįmanoma patikrinti.

Atsižvelgiant į Tarybos pozicijoje pateiktus bendrus reikalavimus dėl šrifto dydžio, 111 pakeitimas, pagal kurį nustatomi šrifto dydžio reikalavimai tam tikriems maisto produktams, praranda prasmę.

Taryba manė, kad, atsižvelgiant į grynai techninį šios nuostatos pobūdį, Komisijai reikia suteikti įgaliojimus priimti išsamias taisykles dėl spausdinto teksto ir fono kontrasto. Todėl Taryba negalėjo pritarti 112 pakeitimui.

Kalbant apie 117 pakeitimą, jeigu aplinkos tarša būtų vienas iš kriterijų, į kuriuos teisės aktų leidėjas atsižvelgia apribodamas privalomą pateikti informaciją, jis neturėtų būti tiesiogiai taikomas maisto verslo operatoriams. Pastarieji teikia privalomą informaciją – iškaitomai ir neatsižvelgdami į padidėjusį pakuotės medžiagos kiekį arba didesnę aplinkos taršą. 10 pakeitimas taip pat buvo atmestas, nes pagal jį vienoje iš konstatuojamųjų dalių nurodoma, kad aplinkos tarša būtų vienas iš kriterijų nustatant naują privalomą informaciją, tačiau tai neatitinka pagrindiniame tekste pateiktos nuostatos.

15) *Informacijos kategorijos*

Taryba manė, kad pasitelkiant ženklinimą svarbu vartotojus informuoti apie riziką sveikatai, kylančią dėl nesaikingo valgymo ar gėrimo, produkto vartojimo pasibaigus jo galutinio suvartojimo terminui ir t. t.; 73 pakeitimas, kuriuo tokia galimybė panaikinama, buvo atmestas.

16) *Privalomi duomenys*

Kriterijai privalomai informacijai nustatyti: laikydamosi Komisijos pasiūlyme pateikto požiūrio, Taryba mano, kad esminis kriterijus, kuriuo vadovaujamasi nustatant, ar informaciją privaloma pateikti, yra tai, ar ji reikalinga vartotojams. 75 pakeitimas buvo atmestas.

— Sudedamosios dalys: 94 pakeitime numatyta nuoroda į priedą nereikalinga ir galėtų sukelti problemų, jei šis reglamentas būtų iš dalies keičiamas arba jeigu atitinkamos nuostatos būtų priimanamos kitu teisės aktu.

— Kiekis: savaime suprantama, kad „grynasis kiekis“ reiškia maisto produkto kiekį tuo metu, kai jis supakuojamas; išsamesnio aiškinimo nereikia. 95 pakeitimas buvo atmestas.

- Skysčių kiekis: 139 pakeitimu įrašoma nuoroda į teisės aktą, kuri neatrodė svarbi teksto aiškumo tikslu.
- Svoris ir matavimo vienetai (11 straipsnis): 106 pakeitimu Europos Parlamentas įrašo nuorodą į vieną konkretų teisės aktą, kurio turi būti laikomasi; pateikus nuorodą tik į vieną teisės aktą, gali susidaryti įspūdis, kad 11 straipsnio atveju jokie kiti teisės aktai netaikomi, o tai būtų klaidinga.
- Informacijos išdėstymas: Europos Parlamentas panaikina galimybę pateikti informaciją prie pakuotės pritvirtintoje etiketėje; Taryba pritarė lankstesniam požiūriui ir šią galimybę paliko. 107 pakeitimas buvo atmestas.

17) *Sudedamųjų dalių sąrašas – teiginys apie maistingumą*

Reikalavimo pateikti teiginį apie maistingumą išimty: 30 pakeitimu Europos Parlamentas vienoje iš konstatuojamųjų dalių įrašė naują aplinkybę, kuriomis maisto produktui netaikomas reikalavimas pateikti teiginį apie maistingumą, pavyzdį. Taryba nemanė, kad konstatuojamojoje dalyje reikėtų pakartoti išimties taikymo atvejus, paminėtus V priede.

Tarybos nuomone, privalomo teiginio apie maistingumą privalomi elementai turėtų būti energija, riebalai, sočiosios riebalų rūgštys, angliavandeniai, cukrūs, baltymai ir druska. Todėl Taryba negalėjo pritarti 144, 152 ir 319 pakeitimams.

Taryba taip pat negali sutikti su 146 pakeitimo 1 dalimi; Taryba mano, kad informacija apie cholesterolį yra nenaudinga ir klaidina vartotoją, nes suvartojamo cholesterolio kiekis tiesiogiai nesusijęs su žmogaus organizme esančio cholesterolio kiekiu.

Taryba mano, kad tuo atveju, jeigu vitaminų sąrašas neišsamus, papildyti reikia XIII priedą. Todėl 146 pakeitimo 2 dalis buvo nepriimtina.

Taryba reikalauja, kad privalomo teiginio apie maistingumą turinys būtų pateikiamas viename pakuotės regėjimo lauke – pakuotės priekyje arba kitoje pusėje. Taip bus užtikrinta, kad vartotojas galės iškart susipažinti su visa informacija, o ne tik sužinoti apie neigiamas ar teigiamas maisto produkto savybes. Be to, Taryba leistų, kad tam tikros informacijos dalys būtų savanoriškai pakartotinai pateikiamos bet kurioje pakuotės vietoje. Todėl Taryba negalėjo pritarti 161 ir 313 pakeitimams.

Energinės vertės pateikimas: Tarybos nuomone, vartotas turėtų iš pirmo žvilgsnio gauti kuo daugiau informacijos apie maisto produktą. Vartotojas neturėtų gauti dalinės ir iškreiptos informacijos apie maisto produktą. Todėl Taryba nepritarė minčiai akcentuoti informaciją apie vieną iš elementų, pateikiant mažiau informacijos apie kitus elementus, ir atmetė 158, 159 bei 162 pakeitimus.

Papildoma formuluotė, kurios reikalaujama 151 pakeitimu, nėra griežtai apibrėžta; be to, bet kuriuo atveju, norint ją susieti su atitinkamu kontekstu, būtų reikalinga švietimo kampanija. Kita vertus, sėkmingai pravedus tokią švietimo kampaniją, ant kiekvienos etiketės pateikinti tokią ilgą formuluotę nebereikėtų.

Savanoriškai teikiama informacija: Taryba mano, kad net ir tais atvejais, kai informacija pateikiama savanoriškai, ji turėtų atitikti reglamento IV skyriaus 2 ir 3 skirsnių teisinius reikalavimus. Todėl Taryba negalėjo pritarti tam, kad būtų išbraukta 35 straipsnio 1 dalis, ir atmetė 169 pakeitimą. 170 pakeitimo 2 dalį įgyvendinti sunku ir Taryba turėjo ją atmesti: kas būtų atsakingas už informacijos skelbimą visuomenei?

Neištrinamai paženklininti stikliniai buteliai, skirti pakartotiniam naudojimui: Taryba manė, kad būtina taikyti reikalavimus pateikti informaciją apie maistingumą. 124 ir 223 pakeitimai buvo atmesti.

Mažų pakuočių apibrėžties klausimu, kalbant apie reikalavimus dėl privalomų pateikti duomenų, Taryba nepritarė 125 pakeitimui ir toliau laikėsi Komisijos pasiūlytos pozicijos: Taryba mažą pakuotę apibrėžia kaip tokią, kurios didžiausias paviršiaus plotas yra mažesnis nei 10 cm², ir reikalauja pateikti mažiau informacijos, nei Europos Parlamentas.

Mažų pakuočių, kurioms netaikomas reikalavimas pateikti privalomą teiginį apie maistingumą, apibrėžties klausimu Taryba toliau laikėsi Komisijos pasiūlymo: maža pakuotė yra pakuotė, kurios didžiausias paviršiaus plotas yra mažesnis nei 25 cm², ir tokių pakuočių atveju nereikalaujama pateikti netgi energinių verčių. 219 pakeitimas buvo atmestas.

Energinių ir maistinių verčių apskaičiavimas: pagal 340 pakeitimo 1 dalį nurodomos vertės turėtų būti nustatomos minimalaus tinkamumo vartoti termino pabaigoje. Taryba manė, kad nėra jokio pagrindo nurodyti tokį laikotarpį.

18) *Specialiuose teisės aktuose numatyti ženklavimo reikalavimai*

Europos Parlamentas pateikė pakeitimus, kuriuose reikalaujama, kad Komisija paskelbtų ženklavimo reikalavimų, numatytų konkrečioms maisto produktams taikomuose specialiuose Europos Sąjungos teisės aktuose, sąrašą. Atsižvelgdama į tai, kad egzistuoja visuomenei prieinamos duomenų bazės (pvz., internete), Taryba mano, kad tokio sąrašo (kurį po to reiktų nuolat atnaujinti, kad jis būtų naudingas) rengimas būtų nereikalingas papildomas krūvis. Taryba negalėjo pritarti 15 ir 41 pakeitimams.

42 pakeitime Europos Parlamentas paprašė Komisijos patvirtinti, kad specialūs reikalavimai atitinka šį reglamento projektą. Taryba gali pripažinti tokio patvirtinimo naudą, tačiau, kadangi šiame reglamento projekte šiuo tikslu nėra numatytas biudžeto komitetas, šis teisės aktas nėra tinkama priemonė nustatyti papildomą krūvį Komisijai. Taryba negalėjo pritarti 42 pakeitimui.

19) *Etiketėje pateikiamas pavadinimas*

Tarybos nuomone, etiketėje nurodytas asmuo turėtų būti asmuo, atsakingas už informaciją apie maistą. Taryba atsižvelgė į vietos etiketėse klausimą ir todėl negalėjo pritarti 100 pakeitimui bei jame pateiktiems nurodytinų asmenų sąrašams.

20) *Išraiška „vienai porcijai“*

Europos Parlamentas reikalauja, kad teiginyje apie maistingumą su išraiška 100 g arba 100 ml kartu būtų pateikiama ir išraiška „vienai porcijai“, todėl jis išbraukė Komisijos pasiūlymo 32 straipsnio 1 dalį, kurioje išraiška „vienai porcijai“ tebuvo viena iš galimybių (153 pakeitimas). Taryba leidžia, kad būtų pateikiama išraiška „vienai porcijai“ papildant išraišką 100 g arba 100 ml, nes tik pastaroji išraiškos forma suteikia galimybę palyginti produktus. Abu šie pakeitimai buvo atmesti.

21) *Papildomos išraiškos ir pateikimo formos*

Taryba suteikia teisę maisto verslo operatoriams naudoti kitas išraiškas ar pateikimo formas ir mano, kad 11 bei 102 pakeitimai yra pernelyg ribojamojo pobūdžio.

Taryba negalėjo pritarti tam, kad būtų išbrauktos Komisijos pasiūlymo 34 straipsnio 1–3 dalys dėl pateikimo formų, ir todėl atmetė 316 pakeitimą.

22) *Nukrypimai nuo reikalavimų mikroįmonių atveju*

Dauguma maisto verslo operatorių, teikiančių savo maisto produktus Europos rinkai, yra mažos ir vidutinės įmonės. Jeigu mikroįmonėms būtų netaikomi šiame reglamento projekte numatyti įpareigojimai, tai reikštų, kad nemažai produktų daliai ES rinkoje būtų netaikomas reikalavimas pateikti itin svarbią informaciją. Taryba negalėjo pritarti 104 ir 221 pakeitimams.

23) *Įgyvendinimo įgaliojimai ir deleguoti aktai*

Europos Parlamento ir Tarybos nuomonės dėl teisėkūros galių delegavimo Komisijai skiriasi, visų pirma dėl 13 straipsnio 3 dalies (108 pakeitimas); 26 straipsnio 2 dalies ir 30 straipsnio 4 dalies (338 pakeitimas ir 341 pakeitimo 2 dalis); 29 straipsnio 4 dalies (146 pakeitimo 3 dalis); 35 straipsnio 6 dalies (174 pakeitimas).

24) *Vegetarizmas*

Kalbant apie 175 pakeitimą, dviejų sąvokų, kurios nėra apibrėžtos ES ar tarptautiniu lygiu ir dėl kurių yra per daug neaiškumo, įrašymas teisiniame tekste Tarybai atrodė neapgalvotas. Taryba atmetė šį pakeitimą.

25) *Minimalus tinkamumo vartoti terminas ir galutinio suvartojimo terminas*

Europos Parlamentas pasiūlė galutinio suvartojimo termino apibrėžtį (2 straipsnis). Užuoat pateikdama apibrėžtį, Taryba teikė pirmenybę tam, kad būtų paliktas 24 straipsnio 1 dalyje pateiktas paaiškinimas. 61 pakeitimas buvo atmestas.

96 pakeitimu į privalomų duomenų sąrašą (9 straipsnis) įrašytame paaiškinyje dėl galutinio suvartojimo termino pateikiama informacija pakankamai išsamiai pateikta 25 straipsnyje. Šis pakeitimas buvo atmestas.

Europos Parlamentas nusprendė IX priedo turinio tekstą su nedideliais pakeitimais perkelti į reglamento projekto pagrindinį tekstą. Taryba nemanė, kad šis požiūris duotų naudos teksto aiškumo požiūriu. Buvo nuspręsta, kad 141 ir 241 pakeitimai nereikalingi ir todėl jiems negalėjo būti pritarta.

26) *Suinteresuotieji subjektai, su kuriais konsultuojamasi taikant pranešimo apie nacionalines priemones procedūrą*

Europos Parlamentas numatė, kad turėtų būti taikoma formali pranešimų visiems suinteresuotiesiems subjektams procedūra pagal Direktyvą 98/34/EB. Taryba, laikydamosi Komisijos pasiūlyme pateiktos pozicijos, mano, kad sprendimai dėl būtinybės konsultuotis su suinteresuotaisiais subjektais turėtų būti priimami kiekvienu konkrečiu atveju atskirai ir neformaliu būdu. 186 ir 187 pakeitimai buvo atmesti.

27) *Priedai*

— *Izomaltuliozė ir D-tagatozė*: Europos maisto saugos tarnyba dar nepateikė savo nuomonės dėl šių dviejų produktų; Tarybai atrodė, kad šių produktų nurodymas tekste, kol dar nėra mokslinių rezultatų, būtų skubotas – 197 pakeitimas buvo atmestas.

— *Pieno baltymai*: pagal Komisijos pasiūlyme pateiktą formulę gaunama vidutinė baltymų kiekio vertė visuose produktuose; jeigu kiekvienu konkrečiu atveju būtų taikoma skirtinga formulė, skaičiavimas taptų pernelyg sudėtingas ir sunkus. Taryba laikėsi Komisijos pasiūlymo ir atmetė 198 pakeitimą.

— *Maistiniai aukso lakšteliai*: apibrėžtis nereikalinga, nes ši sąvoka Tarybos pozicijoje nevartojama; 199 pakeitimui nebuvo pritarta.

— *Pakuotės priekinė dalis*: apibrėžtis nereikalinga, nes ši sąvoka Tarybos pozicijoje nevartojama; 200 pakeitimui nebuvo pritarta.

— *Mėsos produktai iš gyvūnų, kurie paskersti vykdant specialų skerdimą*: Taryba neketino nustatyti specialaus tokios mėsos ženklinimo. 205 pakeitimui nebuvo pritarta.

— *Saldikliai*: Taryba nereikalavo, kad maisto pavadinimas būtų pagrindiniame regėjimo lauke; be to, Taryba nemanė, kad teiginį apie saldikius būtina pateikti pagrindiniame regėjimo lauke. 317 pakeitimas buvo atmestas.

— *Fenilalaninas* yra mokslškai teisingas medžiagos, kuri gali sukelti žmonių sveikatos sutrikimų, pavadinimas. Taryba nemanė, kad esama priežasčių pakeisti Reglamente (EB) Nr. 1333/2008 vartojamą ir apibrėžiamą terminą. 206 pakeitimas buvo atmestas.

— *Maisto priedų ženklinimas*: maisto priedai jau nurodomi sudedamųjų dalių sąraše; taikant 275 pakeitime numatytus reikalavimus, ženklinimas būtų dvigubas.

— *Vištienos gaminiuose naudojami jautienos ir kiaulienos baltymai*: nors tokia informacija galėtų būti labai svarbi, ypač žmonėms, kurių mityba priklauso nuo religinių sumetimų, Tarybos nuomone, kadangi informacija apie jautieną ir kiaulieną turėtų būti pateikiama sudedamųjų dalių sąraše, dvigubas ženklinimas nereikalingas; 207 pakeitimas buvo atmestas.

- **Pagardai**: pagardų sąvoka yra tokia plati ir neapibrėžta, kad ji galėtų apimti, pvz., salotų padažus, kurių atžvilgiu Taryba nepageidauja taikyti išimties dėl privalomo teiginio apie maistingumą pateikimo; 212 pakeitimas buvo atmestas.
- **Cukrūs, naujų rūšių cukrūs ir įvairių rūšių miltai**: Taryba manė, kad su šiais produktais turėtų būti pateikiama atitinkama informacija apie maistą; 213 ir 214 pakeitimai buvo atmesti.
- **Dovanų tipo įpakavime, mišriuose produktų rinkiniuose ir rinkiniuose** veikiausiai būtų pateikiama maisto produktų su įprastinėmis maistinėmis medžiagomis, apie kurias vartotojas turi būti informuojamas; konditerijos gaminiais ir cukrinėms bei šokoladinėms figūroms reikalavimai turėtų būti taikomi dėl tos pačios priežasties, dėl kurios jie taikomi cukrui ir šokoladui; 218 pakeitimas buvo atmestas.
- **Maisto produktai, kurių kiekis mažesnis negu 5 g/ml**: pagal Tarybos poziciją fasuotiems maisto produktams paprastai taikoma 18 įtrauka; nefasotų maisto produktų atveju reguliavimą turėtų vykdyti valstybės narės; 222 pakeitimas buvo atmestas.
- **Pakartotinai užšaldyti, atitirpinti**: šie du terminai buvo įrašyti į sąrašą, kuriame tiesiog pateikiami pavyzdžiai; tam, kad jie būtų laikomi sąrašo dalimi, jų nebūtina nurodyti; papildymas yra nereikšmingas. 225 pakeitimui nebuvo pritarta.
- **Skirtinga gyvulinė kilmė ar vandens kiekis, nurodomi su maisto pavadinimu**: tokių sudedamųjų dalių pateikimas sudedamųjų dalių sąrašė yra privalomas; dar kartą jas nurodant su maisto produkto pavadinimu, ženklিনimas būtų dvigubas, dėl to etiketės netaptų paprasčiau skaitomomis ar aiškesnėmis, o maisto verslo operatoriams būtų nustatyta papildoma našta, vartotojui negaunant atitinkamos naudos; 226, 227 ir 228 pakeitimai buvo atmesti.
- **Dešrų žarna**: dirbtinės žarnos turi būti ženklinamos laikantis Tarybos pozicijos 9 straipsnio 1 dalies j punkto; informacija apie natūralias žarnas paprastai yra savanoriška: abu žarnų tipai yra saugūs ir būtų nesąžininga vienam iš žarnų tipų taikyti nepalankesnes sąlygas, lyginant su kitu tipu, nes kolageninės žarnos taip pat gaminamos iš natūralių žaliavų; gamintojai, norintys reklamuoti iš žarnyno arba porakanopių gautas žarnas, tokią informaciją gali teikti savanoriškai. 229 pakeitimas buvo atmestas.
- **Prieskonių ir prieskoninių augalų produktai**: jei ši sąvoka yra mišinių sinonimas, ji nereikalinga; jei ji reiškia prieskonių ir prieskoninių augalų produktus, į kuriuos pridėta kitų sudedamųjų dalių, ji neturėtų būti pateikiama šios lentelės šioje eilutėje. 231 pakeitimas buvo atmestas.
- **Aliejaus / riebalų kilmė**: Taryba buvo atkreipusi dėmesį, kad dėl reikalavimo pateikti išsamesnę informaciją, o ne tik nurodyti aliejaus / riebalų gyvūninę / augalinę kilmę, maisto verslo operatoriai patirtų papildomų sąnaudų ir, įvertinus informacijos apie maistingumą pagerinimą, toks reikalavimas nebūtų pagrįstas. 263 ir 279 pakeitimai buvo atmesti.
- **Hidrintas**: jeigu informacija jau pateikiama kituose šaltiniuose, nėra reikalo jos kartoti. Taryba laikėsi Komisijos pateiktos redakcijos ir atmetė 232 pakeitimą.
- **Krakmoliai**: Tarybos pozicija taikoma visiems krakmolų tipams; Taryba nemanė, kad tolesnis krakmolų potipių nurodymas duotų kokios nors naudos; šis 234 pakeitimas yra beprasmiškas ir buvo atmestas.
- **Maisto dažikliai**: tai yra bendra kategorija, kuri gali apimti įvairius sudedamųjų dalių tipus; labiau pageidautina būtų nurodyti sudedamąsias dalis ir neįtraukti jų į bendrą kategoriją, nes pasta-ruoju atveju vartotojams būtų pateikiama mažiau informacijos. 235 pakeitimas buvo atmestas.

- *Mechaniškai atskirta mėsa*: Taryba toliau taikė sąvoką, apimančią abu mėsos mechaninio atskyrimo procesus, atsižvelgdama į tai, kad po procesų užbaigimo jų atskirti nebeįmanoma. Tarybai priimančiam sprendimą *Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Tarybai dėl būsimo mechaniškai atskirtos mėsos poreikio ir jos naudojimo Europos Sąjungoje, taip pat dėl vartotojų informavimo politikos* ⁽¹⁾ dar nebuvo pateiktas. Taryba nepritarė 236 pakeitimui.
- *Fermentai ir celiuliozės ekstraktas*: abu šie terminai nėra funkcinės kategorijos ir nėra pateikiami Tarybos pozicijos V priedo sąraše; fermentų ženklavimas reglamentuojamas Reglamentu (EB) Nr. 1332/2008 ⁽²⁾; celiuliozės ekstrakto, kai jis vartojamas kaip maisto produktų priedas, ženklavimas reglamentuojamas Reglamentu (EB) Nr. 1333/2008 ⁽³⁾; todėl 237 ir 307 pakeitimai atmesti.
- *Parduodamas vienetais arba sveriamas*: maisto produktai, kurie parduodami pirkėjo akivaizdoje, paprastai būna nefasuoti maisto produktai – tačiau ne visais atvejais; galimas šios nuostatos taikymo srities apribojimas neduotų naudos. 238 pakeitimas buvo atmestas.
- *Kitos išimtys*: ši nuostata yra nereikalinga; 239 pakeitimas buvo atmestas.
- *Orientacinis suvartojamas kiekis*: iš konteksto aišku, kad orientacinio suvartojamo kiekio vertės atitinka „vieną parą“; pakeitimas nereikalingas. 242 pakeitimas buvo atmestas.
- *Informacija, išreikšta kJ*: įteisintieji matavimo vienetai, kurie turi būti naudojami energijos kiekiams išreikšti, nustatyti Direktyvoje 80/181/EEB. Priedo 1.2.3 punkte nustatyta, kad energijos kiekis turėtų būti išreikštas džauliais; todėl ženklinant maistą teisiškai privaloma pateikti energijos išraišką kJ. 246 ir 248 pakeitimai buvo atmesti.

Tarybos pozicijoje neatspindėti kai kurie pakeitimai, nes jie laikomi nereikalingais ir (arba) prieštaraujančiais pozicijai. Visų pirma:

2, 3, 8, 9, 27, 29, 43, 46, 55, 60, 70, 92, 123, 126, 132, 133, 137, 143, 168, 201, 208 ir 299 pakeitimai buvo atmesti dėl to, kad jie yra iš esmės kalbinio pobūdžio arba jais iš esmės nekeičiama teksto reikšmė.

IV. IŠVADA

Taryba mano, kad jos per pirmąją svarstymą priimtoje pozicijoje tinkamai atsižvelgiama tiek į norą pasiekti aukštą vartotojų sveikatos ir interesų apsaugos lygį, tiek į būtinybę apsaugoti teisėtus gamintojų interesus ir skatinti kokybiškų produktų gamybą, kartu užtikrinant laisvą prekių judėjimą.

Taryba tikisi konstruktyvių diskusijų su Europos Parlamentu per antrąją svarstymą, siekiant kuo greičiau priimti reglamentą.

⁽¹⁾ Dok. 17547/10.

⁽²⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1332/2008 dėl maisto fermentų (OL L 354, 2008 12 31, p. 7).

⁽³⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų (OL L 354, 2008 12 31, p. 16).

2011 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT